

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

A ante R

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107476)

& alia araneorum genera, quae latius explicat idem Plin. lib. 11. cap. 24. Araneorum telas texere, ut apertum dicitur, est in re frivola, nulliusque, fugis infinitum atque anxium capere laborē. Refertur à D. Balilio initio coarctat. Hexamet. Est praeterea Araneus, vitium peculiare vitibus & olivis, quum veluti telas involvant fructum & absumunt. De hoc Plin. lib. 17. cap. 24. Est etiam piscis quidam hoc nomine, mari peculiaris, noxiū in dorso spinam ferens, de quo Plin. lib. 9. cap. 48. & lib. 32. cap. 11. Araneus mus, Animal est ex genere multellarum, mortuū venenato, quod si orbitam tranierit, statim emoritur. De hoc Plin. lib. 8. cap. 38. & Aelianus lib. 8. cap. 39.

Araneolus, idem quod araneolus. [Vng. *Araneolus*. Ang. *A little spider or cobweb*.] Cic. de Nar. deo. Vt in araneolis atque quali retentur, alia ex improviso observant.

Araneolus, a, um, Araneorum faciem habens: [Vng. *Araneolus*. Gall. *Araneolus*, plein d'araignees, semblables aux toiles d'araignees. Ital. *Pieno de ragno simile a tele di ragno*. Ger. *Das den Spinnwebgen gleiche ist* / oder von Spinnwebgen ist. Hisp. *Ueno de araña a telaraña*. Pol. *Pawęsisty, vel Pawęsisty podobny*. Vng. *Pók hárs, pok halo Rabajó*. Ang. *Full of spiders, like spiders webs*.] ut, Araneolus capilis, Plin. lib. 21. cap. 15: Hinc similis est spina illa quae Graeci Acanthion vocant, minoribus multo foliis aculeatis per extremitates, & araneosa lanugine obductis lib. 24. cap. 12: Araneum est quod textum est ab araneis, tela sive rete araneorū. Neque in hac significatione Aranea dicendum est, quod usque adhuc falsò hic notatum fuit. Repudiat enim hoc primum Latine loquentium usus: deinde etiam auctoritas Corn. Front. qui aperte scribit: Araneam esse quae textit: Araneum quod textum est.

Aratrum, Aratiuncula. Arator, Aratro, Aratrum, Vide A. R. O.

Arbilli Arvini id est, pinguedo corporis. Festus. Arbitrari, tri. penult. cont. Iudex honorarius non à lege datus, sed ab iis qui litigant, lectus, qui totius rei habet potestatem: dicitur ab arbitrando id est, exitum in dō. [Vng. *Arbitrari*. Gall. *Arbitre*. Ital. *Giudice arbitro*. Germ. *Ein Schlichtmann*. Hisp. *El juez arbitro, o arbitrario*. Pol. *Arbitrator, reprezentacja kłopotu, spie, strona, spisy, iura*. Vng. *Arbitrator*. Ang. *An arbitrator, or umpire*.] Eius enim officium est iudicare, non ex lege & stricto iure, sed prout ipse aequum esse existimet. Iudex verò ex officio dicitur esse Terentius in Heayronum. Simo & Crato vic. hic ambigunt de finibus, Me corpore arbitrum. Catul. 3. belli Civilis: De his rebus quum ageretur apud Cæsarem, usque maxime vellet pro communi amico atque arbitro controversias regum componere. Arbitrorum duo ponit genera Proclus. D. lib. 17. Tit. pro socio l. 76. Arbitrorū, inquit, duo sunt genera, unum eiusmodi, ut sive aequum sit sive iniquum parere debeamus, quod observatur, cum ex compromisso ad arbitrum itum est. Alterum eiusmodi ut ad viam boni arbitratum redigi debeat: Est nominatum persona sit comprehensa cuius arbitratu fiat. Legitur & femininum Arbitra. Ambrosius lib. 1. Offic. Conscientia vera atque incorrupta peccatū, praemiorumque arbitra. Arbitramentum, u. s. idem quod arbitrium: hoc est, arbitri sententia, dicitur.

Arbitrariū, n. f. Dicitur quod alienus arbitrio est relicta: ita dicitur ab arbitratorum more, qui totius controversiae suo arbitrio finiendae potestatem habeat. [Vng. *Arbitrari*. Gall. *Arbitraire*. Ital. *Arbitrario*. Ger. *Wittensicht*: das einso guten willen beimgesicht ist. Pol. *Kazalek, Arbitracja, iura, iura, iura, iura*. Vng. *Kazalek, iura, iura, iura, iura*. Ang. *That is committed to any mannes arbitrie or opinion*.] Illi enim non ad summum iuris rigorem, sed quod ipsis aequissimum videtur, solent decidere. Vnde arbitraria poena dicitur, quae non lege statuta est, sed iudicio arbitrio relicta. Martianus: Quam celeberrime caperent, fictor arbitrarius vanabat. Plaut. in Amph. Hoc quidem profectò certum est, non arbitrarium.

Arbitrarius, a, um, pro voluntarius, qui est nostri arbitrii. [Vng. *Arbitrarius*. Gall. *Arbitraire*. Ital. *Arbitrario*. Ger. *Wittensicht*. Hisp. *Arbitrario*. Pol. *Arbitrarius*. Vng. *Arbitrarius*. Ang. *Arbitrarius*.]

Arbitrarius, u. s. m. f. Arbitrium, voluntas, opinio. [Vng. *Arbitrarius*. Gall. *Arbitrage*. Ital. *Arbitrio*. Ger. *Wittensicht*. Hisp. *Arbitrio*. Pol. *Arbitrio*. Vng. *Arbitrio*. Ang. *Arbitrio*.]

Arbitrarius, sive Arbitrari, adverb. *Arbitrarius*, idem quod pro arbitrio: hoc est, pro voluntate. Plaut. Fern. Nunc pol ego perni certo, haud arbitrario.

Arbitrarius, tri. n. f. Sēctia est quae ab arbitro statuitur. [Vng. *Arbitrarius*. Gall. *Arbitraire*. Ital. *Arbitraire*. Ger. *Wittensicht*. Hisp. *Arbitraire*. Pol. *Arbitraire*. Vng. *Arbitraire*. Ang. *Arbitraire*.]

The sentence that the umpire arbitrate, the umpire dicitur. Interdum dicitur potestas arbitro data. Vnde arbitrarium suscepisse dicitur, qui partes iudicis suscepit. Cicero in Prooemio Officior. Iudicio, arbitroque nostro, quantum quoque modo videbitur, hauriemus. Interdum id est quod opinio, sive voluntas. *Arbitrio*, ut, Omnia pro meo arbitrio facio: id est, ut mihi videtur, & ut opinor faciendum. Cicero 1. de Finib. ad arbitrium suum scribere.

Arbitror, tratis penultima correpta, Exillimo, censo. [Vng. *Arbitror*. Gall. *Arbitrer*. Ital. *Giudicare, perferre, arbitrare*. Ger. *Entscheid / urtheilen / meynen*. Belg. *Wynnen / schatten / arbitra*. Hisp. *Arbitrar como arbitro, perferre*. Pol. *Mniemam, rozumien*. Vng. *Velum, arbitror*. Ang. *To think, to suppose, to judge, to give a decree as umpire*.] Cicero 6. Verr. Si hoc, quod ab te postulo, mihi ad officium pertinere arbitrare, succedam ego vicarius tuo muneris, suscipiam partes, quas alienas esse arbitrabat. Terent. Heayr. Neque enim quinquam esse arbitror. Interdum accipitur pro speculati, *Arbitror*, & inquirere, seu aliculare. Plaut. in Anul. Hinc ego huc & illuc poterō, quid agant arbitraret. Apud Iurist. *Arbitror*, pro iudicare ponitur, & licet arbitrio finire: quod & *Arbitror* à Graecis dicitur. Vlpianus de receptis arbitror. Si quis litigatorum defuerit, quia per eum factum est, quod minus arbitror, poena committetur. Arbitror in patendi significatione Vlpianus posuit in dicto loco, & in l. 12. de religiosis. Sumptus fune, *Arbitror*, arbitroratur pro facultatibus vel dignitate defuncti.

Arbor, Piceis est in Oceano Gaditano, tam vastis dispersis ramis, ut fretum nunquam ingressus credatur. Aotor Plinius lib. 9. cap. 4.

Arbor, omis, Est notae significationis nomen: cuius appellatio ne continentur plantae majores, & dissoluta continuatae, quae simplici caudice, ramisque, brachiorum more potestis altitudine: cuiusmodi sunt olea, vitis, quercus, & similes. [Vng. *Arbor*. Gall. *Arbre*. Ital. *Albero, arbore*. Ger. *Ein Baum*. Belg. *Eno, boom*. Hisp. *Arbol*. Pol. *Dziewo*. Vng. *Erfa*. Ang. *A tree*.] Plinius in Proem. lib. 12. Summumque munus homini datum, arbores, siveque intelligebantur. Dicitur & arbor in nominativo. Virgil. 4. Georgic. Obviaque hesperius tenet frondentibus arbor. Hinc Festus. Arbores pro arbore antiqui dicebant, & Roborem pro robore. Arbores sicut, sicut arborem sicut dici posse, ostendit Colum. lib. 6. quum ait: In serobem sicut arbusculam deponit. Ibidem: Tum arborem sicut deuunca. Cicer. pro Flacco: Homini enim Phrygi, qui arborem sicut nunquam vidisset, sicutinam ficorum obocalli. Quod est contra Laurentium Vallam. Annosam arborem transplantare, *Arbor*, in eos dicitur qui sero atque exacta iam aetate conantur dediscere, quibus diu iuvenes allucebant. Aut simpliciter de iis quae frustra moluntur. Post folia cadent in re arbores. Quoties admonemus, leuius injurias si quis serat, sequi atrociores: Veluti arborum decidua folia negliguntur: verum aliquando fit ut ipsae arbores putres in capiti subiecti decidant. Plaut. Menach. Arbor de iesta quirit ligna colligit. *Arbor*, in eos dicitur qui sero atque exacta iam aetate conantur dediscere, quibus diu iuvenes allucebant. Aut simpliciter de iis quae frustra moluntur. Post folia cadent in re arbores. Quoties admonemus, leuius injurias si quis serat, sequi atrociores: Veluti arborum decidua folia negliguntur: verum aliquando fit ut ipsae arbores putres in capiti subiecti decidant. Plaut. Menach. Arbor de iesta quirit ligna colligit. *Arbor*, in eos dicitur qui sero atque exacta iam aetate conantur dediscere, quibus diu iuvenes allucebant. Aut simpliciter de iis quae frustra moluntur. Post folia cadent in re arbores. Quoties admonemus, leuius injurias si quis serat, sequi atrociores: Veluti arborum decidua folia negliguntur: verum aliquando fit ut ipsae arbores putres in capiti subiecti decidant. Plaut. Menach. Arbor de iesta quirit ligna colligit.

Arbores, telam sudantes sunt sex: pinus, pinaster, picea, abies, larix, tēda: quibus addi potest & septima, pinaster in Hispania. Quarum singularem descriptionem, lege suis in locis.

Arboridens ramus dicitur, qui abitur ut arborecia: hoc est, ut arbor hac, & arborea magnitudine adoleat. Colum. libro 5. capite 4.

Arboridens, u. s. a, um, adiectivum, *Arboridens*. Ang. *Which breeds in trees*.] ut, Arboridens piceus, *Arboridens*, qui in arboribus nidificat. Plinius lib. 30. cap. 16: Ed ulque qui arboridens piceorum habent. Arboridens sicut, apud Catonem cap. 11.

Arboridens, m. t. Nomen verbale, ab Arboridens, ras, quod significat cum qui arbores putat: qui & frondator dicitur. [Vng. *Arboridens*. Gall. *Calay qui plante, sicut, & cultus les arbres, en arboridens*. Ital. *Putare d' alberi*. Ger. *Ein Baumstuecker, der die Bäume abhaemet*. Hisp. *El que corta los arboles*. Pol. *Okrysz, macz dziewo*. Vng. *Erfa*. Ang. *A woodman, he that layeth trees*.] Plinius libro 13. frondem in medio die arborator ut ex dno. Colum. lib. 13. cap. 3: Nam & arator repitur aliquis bonus, & optimus sicut, aut sicut sicut, nec minus arborator & vinitor.

Arboridens, sive Arbores sicut, vel in arbores crescere. [Vng. *Arboridens*. Gall. *Devenir arbre, croistre en arbre*. Ital. *Farsi arbore*. Ger. *Ein Baum werden*. Hisp. *Plazeste poco a poco arbol, arboreo*. Pol. *Wloszowac*. Vng. *Kialak, ok*. Ang. *To grow a tree, to wax and become a tree*.] Plin. lib. 9. Tradunt autem, in Arabia malya septimo mense arborescere.

Arboridens

ante tempus distrahere. Cic. Quando arcescentur? quo genere
 veitura?
Arcto, *ctas*, ad p. frequentativum est, formatum ab Arctum in-
 ulitato lupino verbi arceo, Cōstringo, vehementer arcto. [רָצוּר
 hebr. פָּרַדָּה hebr. [N. uti. vocat. Gall. Serret pres. et trinit. et tre
 or. Ital. stringere. Ger. Eng machon / zusammenzwingen. Belg. 3e
 dwoe tsamen. Hisp. Estrechar, estrechar / apretar. Pol. Wzyskani,
 wzyskiat. Vng. Meg szoritom. Ang. To mak narrow or stretch.]
 Colum lib. 12. cap. 43: Nonnulli adjecto desuato, contenti sunt
 transversas petricas arctare. Plin. lib. 17. cap. 23: Quando con-
 tinenti debet vimine, nō arctari. ¶ Est item Arctare, Angustius
 facere. Plin. lib. 3. cap. 6: Etiamnum angustias eas arctantibus
 infulis parvis, quę Cunicularie appellantur. Mart. Atriaq; im-
 modicis arctat imaginibus.
Arctus, *cta*, *ctum*, Angustus, strictus, ab arcendo id est, constra-
 gendo. [רָצוּר [N. uti. vocat. Gall. Serre, etroit. Ital. Stretto.
 Germ. Eng zusammenzwängen. Hisp. Estrechar, estrecho. Pol.
 Wzyski. Vng. Szorit. Ang. Narrow, strait.] Cic. 3. Ver. Mibi
 credite, arctioribus apud populum Romanum laqueis tene-
 rentur. Arctē adverbium. Cic. Colum lib. 3: In tributum ficti-
 le vel cornu arctē insecto.
Arctē, ab arca deducitur, & significat plaustrum tectum un-
 diq; ex tabulis, quasi arca quaedam magna, vestimentis infra-
 ta, ut laquit Aconius, quo vehiculi genere & senes & aegroti
 cubantes vecladantur. [רָצוּר [N. uti. vocat. Gall. Chariot couvert de
 tous costez comme une litiere ou chariot branlé. Ital. Lettiga. Ger.
 Ein bangender Wagen ein Samstet ein Koffar. Hisp. Andas. Pol.
 Lekarka, kolobka carria. Vng. Kolya. Ang. A litter a chariot cov-
 ered on all partes.] Gell. lib. 20. cap. 1.
Archaismūs, m. f. *archaismūs*. Latine Antiquitas dicitur. Figu-
 ra est, vetustē aliquid dictum significans. Terent. Andr. Quod
 pleriq; omnes faciunt adolecentuli. Vbi Donatus: Plerique
 omnes pro una parte orationis dixerē veteres. Ibidem: Ille in-
 stat factum. Vbi Donatus: Instat factum, archaismūs, vetustē: id
 est, instat dicere factum esse.
Archaismūs, m. f. Praefectus & moderator dicitur. [רָצוּר [N. uti. vocat.
 Gal. Recteur, gouverneur. Ital. Soprallante. Ger. Ein
 Oberster ein Regent. Hisp. Regidor, antepuesto. Pol. Starosta, rzeczo-
 wk przelozni na takim urzeczy. Vng. Tisztas gubernator. Ang.
 A governor, a ruler or overseer, he which hath charge of any thing.]
 Paulus ad Romanos: Salutat vos Erastus archanius civitatis.
 archaismūs, a nostris principium, a quo archaismūs, impero, praesum.
Archetypus, m. f. *archetypus*, pen. cor. adjectivum. Est quod-
 damq; ita primū fabricatum est, ut exemplar reliquis sit. Mar-
 tial. lib. 8: Archetypum Myos argentum se dicit habere. Idem
 lib. 3: Sic tanquam tabulas, scyphosq; Paule, Omnes archety-
 pos habet amicos. ¶ Est & Archetypum substantivum, quo
 significatur primū exemplar, quod quis sibi imitandum pro-
 ponit. [רָצוּר [N. uti. vocat. Gall. Le patron, l'exemplaire premier. Ital.
 Modello. Ger. Ein verbild / ein vortypus / das einer sat sibi nempt vud
 nach dem ein andere macht. Hisp. El original de donde se saca el exem-
 plo. Pol. Wzorynek. Vng. Eit példak. Ang. The first example, or pa-
 tern.] Plin. Iunior ad Antonium: Ut pictores pulchra absolu-
 tamq; faciem, raro nisi in pejus effingunt: ita ego ab hoc ar-
 chetypo labor & decido. ¶ Dicitur etiam Archetypa, signa,
 statuae, vasa, & tabulae, non ad alium similitudinem efficta,
 sed a nobili quopiam artifice primū confecta. Martial. lib. 8:
 Archetypis velum nihil est odiosius Auli.
Archezostis, *archezostis*, [Vng. Földök.] Dioscoridi. Herba
 quam Latini vicem albam vocant, Graeci etiam ἀρχεζοστής. Colu-
 sativae vim folius, samentis, & pampinis similima. Vide Plin.
 lib. 23. cap. 1. & Ruell. lib. 3. cap. 133.
Archiatr, & **Archiatrus**, m. *archiatr*. Ger. Der fürnem-
 mest Arzet. Pol. Wzodnijsz doktor. Vng. Fő orvos. Ang. Chief
 master of medicine.] Medicorū princeps: hic enim medicus,
 archiatr princeps dicitur. Hic vulgō Præiomedicus appellatur.
 Archiatr dicitur est Aesculapius, tanquam praesens deusq; me-
 dicorum. ¶ In codice Imperatorio legimus. Privilegius Im-
 peratoris archiatros decorari.
Archibellion, anchusa apud Diosc. lib. 4. cap. 26.
Archivnuachus, Cubulatorum regis princeps.
Archigerontes, *archigerontes*. Latine Principes seniorum, seu
 summi senes. Alciatus de episc. & cler. C.
Archigrammistei, Scribarum principes. [רָצוּר [N. uti. vocat.
 rosh halshophim. archigrammistei. Gall. Chanceliers. Ital. Gran can-
 celleri. Germ. Du Obersten vnd fürnemesten Schreyber die Cansler
 die Stansschreiber. Hisp. Chanceliers. Pol. Wziorzy przyd mien / y
 Cancellary. Vngar. Fő kanczelláros. Ang. Chanceliers.] Pla-
 tarch. Eumenem Cardianum fuisse archigrammatea Alexan-
 dri Magni.
Archigubernius, ex archiatr & gubernius iuncto nomine, Pri-
 ceptus gubernator, omnium gubernatorum primus, sive classis
 praefectus. [Pol. Wziodnijsz burman. Ang. Chief governor.] In-
 volentus ad S. C. Trebell. Sciuis Saturninus archigubernus te-

stamento reliquit heredem Valerium Maximum.
Archimāgrūs, penult. prod. Princeps & magister coquo-
 rum, summus coquus. [רָצוּר [N. uti. vocat. Gall. Maître de cuisine.
 maître cuisinier. maître queux. Ital. Maestro de cuo-
 chi. Ger. Küchenmeister. Hisp. Maestro coquero. Pol. Kuchmistrz.
 Vng. Fő szakás. Ang. Chief cook, or master cook.] magister
 enim Latine coquus. Iuven. Finxerunt pariter librarius, ar-
 chimagiti.
Archimādritrē, penult. prod. [רָצוּר [N. uti. vocat. Gall. Abbe.
 Prieur, Provincial. Ital. Abbad, priori, guardian, general. Ger. Ein
 Abt ein priat. Hisp. Prelado de monjes y semejante dignidad. Pol.
 Oppat, gardian, prior. Vng. Gargas. Ang. Abbot, prior, prelat.]
 Dicitur praepositi confectione turbæ, haud longe distanti-
 les ab episcopali dignitate: ita dicit quod principes mandræ
 & agminis sint. Mandræ quoq; significant spulcra, in quib;
 greges solent stabulari. Hinc Episcopi archimandræ à
 Græcis dicit possunt videri, non dissimili ratione, ab ea, qua à
 nobis dicuntur pastores. Alciatus scribit Archimandræ id
 significare, quod dicimus Abbatem. Prisci enim monachi ere-
 mos colentes cō ratis suæ dicitur id est, in speluncis & cavis mon-
 tum habitabant.
Archimimūs, mi, Princeps mimorū, & summus. [רָצוּר [N. uti. vocat.
 Gall. Le maître des danseurs de farces. Ital. Principe de buffoni. Ger.
 Der oberste Possentreiber, der oberste Schatzen. Hisp. Maestro de
 momos. Pol. Kuchmistrz mistrz. Vng. Fő táncos. Ang. Chief
 among the players of enterludes, master juggler.] Sunt autem Mimi,
 qui in scena gestus eorum quos volunt irridere, exprimunt &
 imitantur, dicitur rō pupillæ, quod est imitari. Tranquillus in Ve-
 spasiano: Favo archimimū personam eius ferens, sustinentesq;
 (ut est mos) facta & dicta vin, &c. Vtitur etiam hac voce Iulianus
 de operis liberorum, I. patronus. Nam siquis (inquit) archi-
 mimum, vel pantomimum &c.
Archine, mandragora apud Diosc. lib. 4. cap. 79.
Archiotr, Vide ARCHIVVM, & Arcadius, D. lib. ult. Tit. 4.
 lib. 18. Archeotz, legographi, tabularii.
Archipirata, *archipirata*, Prædonum dux. [רָצוּר [N. uti. vocat. Gall. Le capi-
 taine des corsaires & s'ensuans de mer. Ital. Capitano de Corsali.
 Germ. Ein oberster der Meerüberer. Hisp. Principe de Corsarios.
 Pol. Wódz maryskich zbójców. Vng. Fő tölcsny. Ang. Maillor-
 nar.] Cic. 7. in Verrem: Archipiratam ipsum vidi nemo, de
 quo supplicium sumi oportuit. Idem 2. Offic. Ille qui archipi-
 rata dicitur, nisi æquabiliter prædam dispernat, aut occidit
 à socijs, aut relinquitur.
Archippocomos, pen. cor. [רָצוּר [N. uti. vocat. dicitur hippo-
 comorum praefectus. [Pol. Koniuj. Ang. Master of the horse.]
 Hippocomi autem dicuntur equorum curatores, ab ἵππος
 ἵππος, verbo neutro, quod significat equos curo. ¶ Est itaq;
 Archippocomus quem Gal. Magnum scutarium vocant.
Architectus, m. f. [רָצוּר [N. uti. vocat. rab habbonim ורשן chasidh.
 architectus. Gall. Maître ouvrier, maître charpentier ou maçon.
 Ital. Architetto, soprastante alle fabbriche. Germ. Ein Wirtschaffat
 ein Baumeister. Belg. Ein Wirtschaffat. Hisp. El maestro de obra
 para edificar. Pol. Cyfista, vel mistrz nad budowianim. Vng. Fő épít.
 Ang. Master of work.] Nomē compositū ex αρχι princeps, &
 τεκτων, faber: Principalis faber, fabricandi arte habens, vel qui
 structuris ædificiorū præest, & qui fabricanda præscribit. Archi-
 tectus (ut inquit Plaro libro de Regno) magno ministerio nō
 utitur, sed utentibus præsidet. Fabri aut, qui aliquid manus su-
 ciant in ædificiis, alii funguntur ingenio, alii opera valent. Cic.
 Var. Si quis adhibere videret non modo ut architectos, verum
 etiam ut fabros ad ædificandam Rempublicam poterimus &
 nos libenter accurrere. Martial. lib. 5: Si dum puer ingenij vide-
 tur, Præconem facias, vel architectum.
Architecton, onis, m. f. idem quod Architectus. [Ang. A des-
 scriber of building.] Plaut. Pers. Me dolis iam superat architectonē.
 Idem Mostel. Nam sibi laudasse ædeis ait architectonem Ne-
 scio quem esse ædificatas sanē bene.
Architectoniceus, a, um, adject. [רָצוּר [N. uti. vocat. Ad architectonē
 pertinens. Vit. lib. 9. cap. 4: Et qua per rationes architectoni-
 cas: circinq; descriptiones est inventus effectus in mundo.
Architectus, ctatis, a. p. Constans, fabricor. [רָצוּר [N. uti. vocat.
 vortista. Gall. Descrier & bailler l'ordonnance de quelque bâtiment,
 bailler, edifier. Ital. Fabricare. Ger. Bauen ein werck machen. Hisp.
 Obra per arreficio. Pol. Budowic. Vng. Építalak oppalk. Ang. To
 build to devise sundrie sortes of building to prescribe rules in building.]
 Vit. lib. 9. cap. 4: Namq; in his locis naturalis portitas ita ar-
 chitectata est collocauitq; cardines, tanquam centra. ¶ Trans-
 latē ponitur à Cic. 2. de Finib. Cur tandem sapientia tanto-
 pere laudatur? an quod ita callida est, ut optime possit archi-
 tectari voluptates? id est, formam & rationem fructuatarum vo-
 luptatum comminisci & præscribere: quem admodum archi-
 tecti opera majoris sumptus & magnifica ingenti ratiocina-
 tione architectari solent. Bud.
Architectonice, *architectonice*, *architectonice*. Gall. Architectonice.

Arch. Ital. Architectura. Germ. Die Kunst des Bauens; Bauweisse
nn. Hisp. Arte de edificar. Pol. Kunil albo stuka budowania. Vng.
Ar. melle. Ang. An art in devising buildings, skills of building.]
Ars ipsa architectandi. Quint. lib. 2: Alia quoque artes minores
habent multiplicem materiam, velut architectonicae: namque in
omnibus quae sunt in aedificio utilia versantur.

Architectura, s. p. Aedificandi scientia, Graece ἀρχιτεκτονική, Ar-
chitectonica dicitur. [Pol. Vmistrzostwo budowania.] Hoc nomi-
ne Vitruvius opus suum inscripsit, quod de aedificandi ratio-
ne describit. Cic. lib. 1. Offic. Quibus autem artibus aut pru-
dentia maior inest, aut non mediocri utilitas, quaeritur, ut me-
diana, ut architectura, ut doctrix rerum honestarum.

Architectus, s. p. Qui praestit trichino. [Ἀρχι-
τέκτων, ἀρχιτέκτωνος. Gall. Sommier Ital. scalco. Ger. Ein Trach-
ter. Hisp. Arquitecto. Pol. Marjał de nadzórca dła
budowania. Trakja. Vng. Vd. fel. na z. Nagy. Ang. A Marshall of the
[ed.] Erat autem Trichinum, coenaculum tribus ad accu-
mandam lecta stratum. Iuvencalis: Tertia ne vacuo cessaret
culona lecto. Architecti erant curare, ut edulorum variorum
foetula sentiam & in tempore convivis exhiberentur, utq; re-
ctè omnia disposita essent.

Archivum, n. l. [ארכיון] beth sepharim. Aegypt. Gall. Le
trésor des livres les vieux registres, papiers ou chartes. Ital. Cancella-
ria. Ger. Ein Archiv; ein ort da ein Statte die Briefe, Bücher behalt
en. Hisp. Archivo de las antigüades. Pol. Giełd, kancelaria z dzieł
nieg. pal. archiwum. Vng. Kaptalan. Ang. A place where charters or
records are kept. Archivum est locus publicus, in quo acta urbis & ci-
vium recorda conservantur. Romani Tabularium dicunt: Graeci
ἀρχαιογραφειον. Bud.

Archon, pen. prod. ἀρχόντης. Dicebantur qui publico archio
praerant. [Pol. sprawca nad prawem. Vng. Kaptalanok.] In scho-
lis Graecis traditum est, aulam locum esse, in quem fontes
duerunt, eumq; à junioribus ἀρχόντες appellari. Aiciat.

Archonochus, pincernarū, sive (ut D. Hieronymus sub sine
Quasi in Genesi interpretatur) yvinationum princeps.

Archon, ontis, n. l. ἀρχόντης. Summus principatus Athenis, sicut
Sulces apud Carthagenenses, Romae Dictator. [Pol. Pan-
nawoj.] Iocum eum, teste Suida, Archontes novem, quorum sex
Theothetochos est, legistatōres dicebantur, unus Rex, unus
Polenarchus, & praeter hoc unus qui per excellentiam Archon
dicebatur. De hoc magistratu sic scribit Budarus: Archontes
qui fuerint, non plane constat. Suidas novem fuisse ait: et
inter eos numerat Theothetas: redè, ut opinor, quum
idem sententia dicitur enarrator Demosthenis, quippe sex
Archontes etiam Theothetas appellat. Sed ex his unus erat
princeps collegii & praefectus, qui & Hegemon & Prytanis
vocabatur. Prytaes autem erant numero quinquaginta, de-
simam partem consilii & curiae quinquagenariae efficientes,
in orbem operibus sortis: hoc est, magistratum eum gerentes,
& in singulis menses vices mutantes. Verum is, qui inter
Archontes peculiarem appellationem retinuit, simili etiam ra-
tione Prytanis dicitur est. Quemadmodum autem Romae Prae-
tor iudicibus praerant, atq; ideo quaestiones iudex dicitur est,
& quaestor, ita hic Archon Athenis iudicibus praesidebat. Cui
de Foro, Motietur, Epicurus, quum duos & septuaginta an-
nos vixit, archonte Pytharato.

Archonici, ἀρχοντικοί. Haereticus quidam à principe appellati,
qui universitatem quam Deus condidit, opera esse principum
dicebant, & negabant resurctionem carnis.

Archos, n. l. ἀρχός. Latine princeps dicitur. A quo sunt multa
composita, Monarcha, Patriarcha, Patrum princeps.

Archonici ager, [Pol. kłosa archonicki.] dicitur est, qui
eius agrorum mensuris non continetur, sed arcetur. hoc
est, objectu fluminum, montium, arborum: unde & in his a-
gris nihil subsecivorum intervenit. Sic in libro variorum au-
torum de limitibus. Siculus autem Flaccus: Occupatorii, im-
mo, agri, quos quidam archonales vocant: si autem archonales
dici debent, quibus agris victor populus occupando no-
men dedit. bellis enim gestis victores populi terras omnes, ex
quibus victos eiecerunt, publice atque universaliter territo-
rium dixerant, intra quos fines jus ducendi esset: deinde ut
quisque virtute colendi occupavit, arcendo vicinum, archona-
lem dixit. Haec apud Frontinum leguntur. Ager archonialis, si-
cut ait Varro, ab arcendis hostibus est appellatus: qui postea
intervectu litum, per ea loca, quibus finit, terminos accipere
cepit. in his agris nullum jus subsecivorum intervenit. Archi-
onales agri, & Archonici dicuntur, quorum fines deprehendi
non possunt.

Arco, arci, arcivi, arcitum, pro Inedere, & adigere accepisse
videtur Cato de Re rust. cap. 40. Antiquum est verbum.

Arcoma, Genus modi plautri, quo homo gestari solet. Festus
Arcomus, adjectivum, Apollinis epitheton, ab arcu tenen-

do, quod semper cum arcu & pharetra pingeretur Apollo.
[Pol. Łukom. Ang. Which bears a bow or shoots with a
bow.] Virg. 3. Aeneid. Quam pius arcitenens oras & littora
circum Errantem Mycone cella, Gyroq; revinxit. Ovid. 1. Me-
tamor. Huic Deus, arcitenens, & nunquam talibus armis An-
te, nisi in damis, capreisq; fugacibus vltus Perdidit, etc.

Arcophthalmon, ἀρκόφθαλμος. A quibusdam appellatur her-
ba, quae Chrysothron Dioscoridi dicitur. Est autem haec no-
menclatura ex us, quae inter nomina Dioscoridis à doctōribus
numantur.

Arcophyton, ἀρκόφυτον. Ex his nomenclaturis, quae Bechio, seu
Tullis agunt herbae in quibusdam Diosc. exemplaribus tribuuntur.

Arctatio, [Arctatio, Arctatio. Pol. Zęszewo. Vng. Arctatio-
tis.] Diomedes Grammaticus. li. 2. Cum quadam arctatione sermo-
nis, quae iudicatur à poetis congeruntur.

Arctomyx, ἀρκόμυξ. Animal habet similitudinē muris & urti.
Arctophylax, penult. corr. [ἀρκόφυλαξ. Ger. Das Wesen so
man hat in Wagmann.] Sydus juxta majorem Vriam, alio
nomine Bootes. Cicero in Phenom. Arcti Arctophylax vulgò
qui dicitur esse Bootes. Latine Vriæ custodē interpretari pos-
sumus: nam veluti custos quidam Vriæ adhibitus, a tergo eam
subsequitur. similitetiam ratione Bootes appellatur, quod in
modum bubulci plautrum sequatur: nulli enim Septentrio-
nes Pleiadae vocant. Fabulantur autem poetae, hunc esse Calli-
stus ex love filium, cui nomen Arctadi fuit.

Arctos, ἀρκός. Ger. Das Wesen der Bär / also werden genant
die zwei Wundstichstichen sibi gelien / sonst der Hectwagen groß vnd
titz. Pol. Wozna wiehu. Vng. Gőcz / szék.] Apud Graecos
usum, vel usam significat. Quò sit, ut pro duobus signis Se-
ptentrionalibus accipiatur, quae & à Latinis Vriæ appellatur.
Sunt autem Arcti duae Septentrionali polo, velut arc quod-
dam, vix, Arctico circulo clausae, & ita collocatae, ut utraque
resupinata, alterius contegat caput: sed caput eius quae superi-
or est, ad caudam inferiorem conteadat. Alteram majore Vri-
am sive Elicem alteram minorem Vriam, sive Graecorum lin-
gua, Cynosuram: id est, Canis caudam nominant. Illam Grae-
ciae populi norare soliti, hanc Sidoni obloviunt inter navigan-
dum. Ovid. Est duae Arctos, quarum Cynosura vocatur Si-
donis, Elicem Graecia catina notat. Elicem scribit Hesiodus Cal-
listo Lyciaonis Arcadiae regis filiam fuisse. Hanc studio ven-
ationis inductam, relicto patre, sese in sylvas comulise, factamq;
unam ex comitibus Dianae, à qua quum mistic amaretur,
quodam die solam in sylvis inventa, à love compressam fuit.
Quod facinus quum aliquandiu cecisset, tandem iustam cul-
pae virginibus lavari, tum ore uteri crimen detexisse. Quò
obrem indignatam deam, in Vriæ effigiem eam commutasse,
quae Graecis ἀρκός appellatur: in ea specie non multo post
filium peperisse, quem Arcada nominavit: à quo postea dicta
est Arcadia Peioponnesi regio. Ab Arcto oritur Arcturus,
Arcturus, & Antares.

Arcturus, a. um, adject. [ἀρκούρος. Ger. Der Rottirp. Ang. North
star or northen.] ut, Polus arcticus: hoc est, Septentrionalis, cui
oppositus est Antarcticus polus: hoc est, Meridionalis.

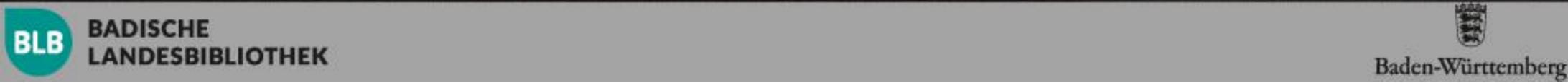
Arcturus, ἀρκούρος. Ang. Northward or northen.] pen. prod. ad-
ject. ab Arcto. Idem quod Septentrionalis. Mart. lib. 10. Felices
quibus una dedit spectat. coruscum Solibus arctois, sydeci-
busq; ducem. Arctois orbis, Lucan. lib. 1. Arctois sedes, &
arctois polus, Seneca in Hercule Oetreo.

Arcturus, ἀρκούρος. Ger. Der hül Stern des Wagmanns.] Stel-
la in signo Boote post caudam majoris Vriæ, cuius ortus &
occasus temporales facit: dicitur Arcturus vna rō rōs ἀρκούρος
vna rō: hoc est, ab Vriæ cauda simile dicitur. Virgil. 1. Georg.
Arcti non fuerit tellus fecunda sub ipsius Arcturum, tenui sat
erit suspendere sulco.

Arctus, n. l. ἀρκός. Latine princeps dicitur. A quo sunt multa
composita, Monarcha, Patriarcha, Patrum princeps.

Arctus, n. l. ἀρκός. Latine princeps dicitur. A quo sunt multa
composita, Monarcha, Patriarcha, Patrum princeps.

Arctus, n. l. ἀρκός. Latine princeps dicitur. A quo sunt multa
composita, Monarcha, Patriarcha, Patrum princeps.

Ang. The rainbow. Jaccipitur pro arcu cœlesti, quæ pluvio tē-
pore variis coloribus expressum in nubibus conspicimus. Ho-
rat. in Arte. Quæ flumen Rhenu, aut pluvius describitur arcus.
In hac aut significacione, etiã per secundã declinacionē in-
flexã legitur. Cic. 2. de Natur. Deor. Cur aut arcus species in deorũ
numeri nõ reponitur? Ennius genere feminino protulit. For-
matur aut arcus cœlestis hoc modo: Dũ enim Sol in nubibus
rarecentibus ex adverso refulerit, radiosq; suos directã linea
humori nubilo transfundens impressit, sit reperculio splen-
doris ejus in nubibus, ex quibus fulgor emicans, arcus specie
format. Sicut enim impressã cera anuli imaginẽ exprimit, sic
nubes ex adverso ex rotunditate Solis figurã lumentes, orbem
efficiunt, & arcus effigie flammũ. Apparet aut hoc nõ semper,
sed quã rarecent nubila cœli. Nã rursus quã coeunt in se nu-
bes atq; densantur, consertim arcus forma resolvitur. In nubis
enim densitate, arcus imperfecto gyro cõplectitur. Deniq; si-
ne Sole & nubibus nunquã apparet arcus. Quadricolor aut
est, quia ex omnibus elementis in serapit species. De cœlo e-
nim trahit igneũ colorem, de aquis purpureũ, de aere albũ, de
terris colligit nigrũ. Nonius hoc discrimen statuit inter Arcũ,
& Arquũ, ut Arcus dicatur formis suspensus: Arquus aut non-
nisi qui in cœlo apparet, quem Irim poete dixerunt. Vnde etiã
Arquatos dictos vult, quibus color & oculi vident, quasi in ar-
qui similitudinem. Verũ eam differentiam non utnequaq;
observari, abundẽ magno illud est argumẽto quod & arquã-
tam dicimus pro camtrato, & Arquites pro sagittariis.

Arculus, Diminutivum ab arcus, [arculu]. Germ. Ein Bogen.
Ang. A little bow.] à quo fit aliud diminutivũ Arculus. Arcu-
lus præterea, testẽ Festo, dicitur est Deus, qui tutelã gereret
arcuũ. Item Arculus, ut idem Festus testatur, dicebatur cir-
culus, qui capiti imponebatur ad sustinenda cõmodius vasa,
quæ ad sacra publica capite portabantur. Erat enim ritus apud
Athenienses, postea ad alias quoq; nationes translatus, ut vir-
gines nobiles Dianæ sacra capite gererent in canistris (unde
Canephoræ nomine dictæ sunt) circulis quibusdam suppo-
sitis, ut firmius inhaerent hoc ipso Dianæ fidem facientes, se
virginitatis pertaxas cupere evantorari.

Arculo, as, arc, act. p. In modum arcus curvare. [arculare].
Gall. courber en forme d'arc. Ital. Curvare in modo d' arco, in arcate. Ger. Bogen
gen. auf ein Bogen krümmen. Hisp. Encorvar. Pol. skłapić wódkę
makniem. Vng. meg hajtom. Ang. To bow or crook like a bow, to
mak lik a bow.] Plin. lib. 29. cap. 6. Illam autem, quæ nõ arcuat-
tur, septa Græci vocant, alii Scolopendram.

Arcuatus, a, um, partic. Curvatus in modum arcus. [arcuatus].
Gall. courbé en forme d'arc. Ital. In arcato. Ger. Bogenförmig.
Hisp. Curvado. Pol. skłopyty. Vng. hajtomra. Ang. Crooked like a bow,
wauled.] Liv. 1. ab Urbe. Ad id sacrarium Flamines bigis curvi
arcuato vehi iussit. Plin. in Epist. Sicut in initio tentatum erat ar-
cuato opere. Dicitur etiam arcuatus, correptus iustero: hoc
est, morbo regio: de quo vide infra ARQUATVS.

Arcuatum, adverb. in modum arcus. [arcuatum]. Gall. En forme d'arc.
Ital. A forma di arco. Ger. Bogenförmig. Hisp. Curvado. Pol. wódkę
makniem. Vng. meg hajtomra. Ang. To bow or crook like a bow, to
mak lik a bow.] Plin. lib. 29. cap. 6. Millepeda, ab aliis centipeda, aut
multipeda dicta, animal est & vermib. terra, pilosum, multis pedibus arcuatim repens,
tractuq; contrahens sese.

Ardalides, vel Ardaborides, Musæ coluntur in Troæne ab
Ardalo quodam conditore, aut à loco dictæ, Stephanus.

Ardẽs, f. p. Avis quæ tam, quasi ardua, quontam volando al-
ta petit. [ardẽs]. Gall. Ardeon. Ital. Ardore. Ger. Ein Adler.
Hisp. Carca. Pol. Orzeł. Vng. Csõ. Ang. An eagle.] Virg. 1. Geor. arq;
altam supra volat ardea nubem. Hujus diminutivum est Ardeola.
Ardearum tria genera ponuntur ab Aristotele, Leucon ab albedine dictũ:
Arctias à nigro aëthrum: & Pelos ab adverb. ardeat, quod propẽ
significat, quoniã hoc tertium non ita altẽ volat.

Ardẽsio, om. t. Homo inquietus, & huc atq; illuc semper
volitans, saliens, & omnibus negotiis sese immiscens. [ardẽsio].
Gall. Qui de tout se meste. Ital. Inquieto, che vorrebbe
far ogni cosa. Ger. Ein unruhiger Mensch, der sich aller sachen vnder-
weilt. Hujus in aliena gestia. Hisp. Hombre ligero, sin polcaucia, o perdi-
do por glotonia. Pol. Nareth, wódkę. Vng. szõlõ. Ang. A
melter with many things, a smatterer.] Mart. ad Atta. Vis dicam
quid sis, magnus es ardẽsio.

Ardẽo, ardet, o. f. arsi in præterito: arsum in supino, ardere, Fla-
gro, deflagro, collagro. [ardẽo]. Gall. Arde, brûler. Ital. Ardere.
Ger. Brennen. Belg. 3st brandt. Hisp. Arder. Pol. Górnã. Vng. égõk.
Ang. To burne.] Virg. 1. Aeneid. Namq; volans liquidus in nubibus arsit arundo.
& Per translationẽ Ardere ponitur pro ardetet seu impatienter ama-
re, sive alicujus cupiditate, vel studio teatari: & sic modõ cũ ac-

cusativo, modõ cũ ablativo construitur. Virg. 2. Aeglog. Corydon
ardebat Alexin. Horat. in Epod. Nõ aliter Samio dicit
arsisse Batillo Anacreonta Teium. Cic. Quoniã nimio viden-
di te desiderio ardebã. Et cũ infinitivo: Virgil. patitur; modõ
pro incensibus ardet. Plin. Ardeo te videre. Interdũ pro fe-
litate, ardeat: unde ardens pro festinate, ingenioso, acutoq;
ponitur, quod instar ignis omnia penetrat: sicut è contrario
Segnis dicitur tardus, quasi sine igne. Virg. 1. Aeneid. Indant
ardentes Tyri. Interdum pro fulgore emisso, arde. Idem 4.
Aeneid. Tyroq; ardebat mucice lana, unde & ardens, oïlus,
pro fulgido, seu flammeo. Interdũ furete vel irasci, ut apud
eundem lib. 10. Proxima quæq; metit gladio, latumq; per ag-
men Ardens liminẽ agit ferro, te Tume superbum Cede nova
quærens. Huc pertinent illa, Ardere bello, avaritia, cupiditate,
cura, dolore, flagitio, iracundiã, invidia, &c. Hujus compo-
sita sunt Exardeo, id est inuas, Inardeo, & Perardeo, in quibus
prap. auget vim significacionis.

Ardẽco, scilicet ardens, iterũ atq; iterũ ardeo, ardorẽ concipio.
[ardẽco]. Gall. brûler. Ital. Ardere. Ger. Brennen. Belg. 3st brandt.
Hisp. Arder. Pol. Górnã. Vng. égõk. Ang. To burne.] Virg. 1. Aeneid. Exple
si meẽ negat, ardeatq; in cõdo. Inde Exardeo & Redardeo.

Ardẽns, nomen ex participio: [ardẽns]. Gall. Ardent. Ital. & Hisp. Ardente. Ger. Brennend. Pol. Górnã. Vng.
égõk. Ang. burning, very hot.] Virg. 1. Aeneid. Ardẽnsissimũ dicitur hõie. Plin.
lib. 21. cap. 3. Ardẽntissimũ color. Plin. lib. 21. cap. 4. Addidit
alii Midiam, cuius sit ardẽntissimũ color.

Ardẽnter, adverb. [ardẽnter]. Ang. Burningly, feruently.] Plin. lib.
22. cap. 19. Austros ibi tam ardẽnter flare, ut æstibus sylvas
accendant.

Ardẽntis, participium futurum. Ovid. 14. Metamorphos. Lurid-
aq; arturo portabat membra phetetro.

Ardor, oris, Vehemens calor & incendiu. [ardor]. Gall. ardeur.
Ital. Ardore. Ger. Brennen. Belg. 3st brandt. Hisp. Arder, calor è trauo.
Pol. Zapalenie goracy. Vng. Hõszõg. Ang. Great heat.] Cic. 4. Academ. Fore tamẽ
aliquando, ut omnis hic mundus ardore deflagret. Plin. lib. 14.
cap. 16. Singulare remedium habent ad refrigerandũ in mor-
bus coiporum ardores.

Ardum veteres pro Aridum dicebant, inquit Nonius citans il-
lud Lucili ex lib. 27. Aridum miserimum atq; infelix ligoum
fambuchum vocat.

Ardũs, a, um, Adiectiu diffidit. [ardũs]. Gall. arduus.
Ital. Arduo. Ger. Hoch. Belg. 3st hõch. Hisp. Alto y arduo. Pol.
Wysoki. Vng. Nõvel. Ang. High, which may not be easily climed or
passid.] Ovid. 2. Metamorph. Ardua prima via est. & Per me-
taphorã accipitur pro difficili, laborioso & molesto. Salust. in
Cathin. At mihi quidẽ tamen si haudquaquã par gloria sequar
scriptorẽ & autorẽ terũ, tamen in primis arduũ videtur res
gestas scribere. Quod verbum exponens Gell. lib. 4. cap. 13. in-
quit Sed arduum Salustius nõ pro difficili tantum, sed pro co-
quoq; ponit, quod Græci è τωρατεις aut τωρατεις appellat, quod
est, cum difficile, tum molestu quoq; & incommodu & in-
stabile. Plin. lib. 2. cap. 46. Tã ardua inuicta perquirere, inter bel-
la præterito & infida hospitia. Hinc nascitur proverbium
In arduis constant agendum: quo admonemur, in arduis ac
periculosis negotiis non esse præcipitandum consilium.

Ardũs, tis, Alimdo: [ardũs]. Gall. arduus. Ital. Arduo. Ger. Hoch.
Hisp. Alto y arduo. Pol. Wysoki. Vng. Nõvel. Ang. High, which may not
be easily climed or passid.] Varro 1. de Re rust. cap. 10.

Ardũs, f. p. Propriẽ locus est ubi si sum ceta scdã teruntur & are-
scunt indeq; area dicta est. Ad hujus similitudinẽ locus in ur-
be purus sine ædificio area dicitur. Varro li. 4. de Lingua Lat.
quem Græci μαρτυρẽ dicunt. [ardũs]. Gall. Arde, place sans bâtiment.
Ital. Area, piazza. Ger. Ein ort oder platz ohne gebäude, wo nichts ist.
Hisp. Era. Pol. Górnã, polowa, place albo miesi. Vng. szõm.
Ang. The flower of an house, a place or court place.] Valli
Capus, est planities ampla & grandis, idẽq; spatiosa place
arẽve, campi nomen accipiunt. Vnde Romæ capus Martius
Nã locus hujusmodi vocatur area. Cic. in Parad. Etenim si ca-
lidi illi terũ æstimatores, prata & areas quasdam magni xli-
mant, quod ei generi quali nocere nihil potest. Sueronius ta-
men in Casare posuit Arẽã pro loco puro, accommodato foro
extruẽdo, quũ inquit: Forũ de manubiis inchoavit, cuius area
super seclerũ millies cõstitit. Virg. lib. 1. Geor. Area tum pri-
mum ingenti est aquanda cylindro. Colum. lib. 3. Area quoq;
si terrena erit, ut sit ad triturrã satis habilis, primũ ratur.
& Proverbiali figura dicimus, in area latitas, &c. & hõmõ.

De eo qui in eo versatus negotio, ut nō possit non esse cōspi-
 cius: aut qui sic latitat, ut a nemine tamē nō cōspiciatur: nā
 in area nullae latet. **Area**, & per diminutionē **Areola**,
 est terra probe subacta, atq; sata, seu serēda: quales sunt in hor-
 tis quadrata quaedam & bene subacta, & coaequata spatia, in
 quae mox semina jaciuntur. **Columella**: Areae sic informandae
 sunt, ut facile runcantiū manus ad dimidiā partem latitudinis
 perveniat. **Apud Geometras** area sumitur pro spatio vacuo
 in aliqua figura, ut in triangulo, vel quadrangulo. **Item** area
 moribus est capitis cū profusio capillorum, ita dicitur quod
 areas quas dicitur: hoc est, loca capillis nuda in capite efficiat. **Cel-
 sus** lib. 6, cap. 4: **Arearum genera** duo: cōmune utriq; quod e-
 monna summa pellicula, pili primū extenuantur, deinde de-
 cidunt. Ea quae **alutia** appellatur, sub qualibet figura dilata-
 tur: & in capillo & in barba id verō quod a serpentis simili-
 tudine **serpens** appellatur, incipit ab occipite, & duorū digi-
 torū latitudinē non excedit. **Hæc ille**. **Area** præterea a quib-
 usdā nominatur species vel imago sydereæ claritatis, illustra-
 ta videtur, quae & **area** à Græcis dicitur: differēs ab iride, quod
 hæc ad verso sole apparcat: area verō totum sydus ambitu suo
 cingat. Vide commentarij de Mundo, qui **Aristo** a scribitur.
Area, m. t. Qui area parvat, & in ea frumentū triturat. **Saxo-
 nis**. **Ger. En. D. 18. Belg. En. D. 18. Pol. M. 10. k. Ang. Theophr. de hist. lib. 2, cap. 21. Atq; hoc** supra-
 mum aratoris emolumentū percipiendū seminum, quæ
 tenz crederat. **Hæc Calepinus**. **Mca** tanten sententia **Arato-
 nis** nos **Aratoris** legendū est.
Area, diminiutivum ab area. **Saxo. Pol. G. 10. k. Ang. A. 10. f. m. Colum. lib. 6. Quam** terram bene suberis, areolas
 facio. **Aliter** accipitur à **Geometris**, pro spatio scilicet in
 figuris vacuo inter lineas.
Area, f. p. Tenuissimus pulvis & aridus, ideoq; ab ariditate
 deductū nomen quiddā exillimant. **It. dicitur. Gall. Sa-
 ble. Arab. Saba. It. Arena. Ger. Sand. Hisp. Arena. Pol. P. 10. k. Vng. Sand. Ang. Sand. Ger. Sand. J. Caret** enim omni hu-
 more & succo, inde & plurimū aquæ ebibit: & ita sine alpiā
 vone sibi debet. **Nec** quonquā movere debet, quod **Area**
 habet primū herim: **Arco** verō productam, quæ derivativa
 nō semper primitivū naturam servat. **Alii** per aspirationē
 sciunt, vāniq; dici ab herendo, quod sibi invicē propter
 tenuitatem cohercat: vel quod cum calce partibus inhaereat,
 sicut in fabricis videmus. **Ejus** verō tres sunt species: scilicet
Fossilia, **fluviatilis**, & **marina** inter quas **crassior**, **fabulū**, **Saxo-
 p. nuncupatur**. **Litoris** arenas surari proverbialiter dicitur,
 quæ tem ab omnibus neglectā & incultā tollit. **Ovidius**
De arte amandi: Ille potest vacuo surari litore arenas,
Vxorē sibi quisquis amat potest. **Ex** arena funiculū ne-
 dia. **Ex** arena **zoster** videtur. **In** sulcū si utraq; conantē dicela
 tunc ubi quis ea connectere laborat quæ nequaquā coher-
 cant. **In** summa quadrabit in quibus **adversari** & **arator**.
Quas dicitur, **Arena** ponitur pro loco, in quo pugnantur gla-
 diatores, quod locus ille arena & pulvere solet esse conspex-
 se. **Suetonius** in **Aug. Quodam** autē muneris die **Parthorum** ob-
 sides vinctissimū missos, per arenam mediam ad spectacula
 lam induxit. **Hinc** arenani dicitur sunt gladiatores, qui in are-
 na depugnabant. **Per** translationem arenam dicimus, pro
 foro: quia illic sic depugnant aetores causarū, ut in arena gla-
 diatores depugnabant. **Seneca**: Hoc ita habuit est, sibi oīam
 exatū ludū esse, forum arenā. **Hinc** **Plin.** Arenā suam appellat
Centumvros: quoniam in iudicio centumvirali certabat fre-
 quenter **teles oratoris**. **Hoc** nōmē licet raro pluralem nume-
 rum habeat: **Vergilius** tamen dicit: quam multæ **Zephyro** tur-
 lantur arenae. **Ab** hæc significatione oritur ad agnū: in sua
 ipsius arena: hoc est, in tua arte: neq; enim parum gladiato: ū
 rettedat nota an ignota dimicarent arena.
Area, f. m. Quod ex arena est. **Saxo. Pol. G. 10. k. Gall. De Sa-
 ble. It. Di. arena. Ger. Das von Sand ist sande. Hisp. Cofa**
de la arena de arena. Pol. Pi. k. m. t. Ang. Off. sand. J. Plin. lib.
17, cap. 7. Est enim alba, rufa, columbina, argillacea, tephacea,
 arenaea. **Idem** lib. 11, cap. 15: **Inveniuntur** in corniculis co-
 chlearum arenaeæ duntaxat.
Area, f. m. r. m. Quod ad arenā pertinet: **Saxo. Pol. G. 10. k. Gall. De Sa-
 ble. It. Pertinente all arena. Ger. Das zu dem Sand gehort. Hisp. Cofa**
per tinente a la arena. Pol. Pi. k. m. t. Ang. Off. sand. J. ut lupiter are-
 natus, quem **Græci** **Ammonem** dicunt.
Area, f. m. substantivum. **Qui** in arena depugnat. **Callistratus**:
Nec si metretis manumissa fuerit, easdē operas patrone pre-
 stare debeat, nec arenarius manumissus tales operas: quia illi
 sine periculo vite præstari non possunt.
Area, f. m. substantivum. **Pol. Mequici sit** **shelija**
mequici Vng. Vadakkul vios: bellarius qui in arena atque
 amphiteatro cum bellis depugnat: qui infamis luti contul-
 ac faryis: **Iulius Capitolin.** in **Antonino**: **Tum** sancti princi-

pis filius his moribus fuit, quibus nullus sanista, nullus secen-
 cus, nullus arenarius, &c.
Area, f. m. arum, **Arenæ** fodina. **Gall. Sabliere. Ital. Doue**
se cava l'arena. Ger. Sandarub. Hisp. El lugar de donde se
face la arena. Pol. Pi. k. m. t. Vng. Sandarub. Ang. Sand
pitto. J. Cicero pro **Cluentio**: in arenariis quædam extra
 portam **Elquilinam** productus occiditur. **Vario**: **Neq; lapi-**
cidina, neq; arenaria ad agriculturam pertinent.
Area, f. m. ra, tum. **Quod** arena mixtum est. **Saxo. Pol. G. 10. k. Ang. M. 10. f. m. t. J. ut**
Calx arenatus. Cato De re rustica, cap. 18: **Postea**
caementis minutis & calce arenato, semipedem unum
quodq; corium struito.
Area, f. m. substantivum, pro eo quod ex arena factum est: sicut
 marmoratū, quod ex marmore. **Saxo. Pol. G. 10. k. Ang. M. 10. f. m. t. J. ut**
Marmor ad f. l. m. t. J. ut. Quæ autem tectorio funda-
 ta arenari & marmorati soliditate sunt. **Vario** de re rustica:
Vbi libravimus de glareæ & calce, arenarum primo conio facio.
Plinius in **Græcia** tectoris cuius arenarum quod dicitur
 sunt, prius in mortario lignei vectibus subigunt. **Arenarum**
 alio nomine **Intotam** vocamus: **Barbari** etiam **Mortarium**: nō
 nulli & **caementum**, sed **perperam**. **Nam** caementi appellatione
 lapides significatur impositi, vel potius lapidum frusta,
 quæ arenato coniunguntur in latius dō cōdimus suo loco.
Area, f. m. sa, sum. **Quod** arena abūdat. **Saxo. Pol. G. 10. k. Ang. M. 10. f. m. t. J. ut**
Gall. Sabliere. Ital. Arenosa. Pol. Pi. k. m. t. Vng. Sandarub. Ang. Sand
pitto. J. Cicero pro **Cluentio**: in arenariis quædam extra
 portam **Elquilinam** productus occiditur. **Vario**: **Neq; lapi-**
cidina, neq; arenaria ad agriculturam pertinent.
Area, f. m. ra, tum. **Quod** arena mixtum est. **Saxo. Pol. G. 10. k. Ang. M. 10. f. m. t. J. ut**
Calx arenatus. Cato De re rustica, cap. 18: **Postea**
caementis minutis & calce arenato, semipedem unum
quodq; corium struito.
Area, f. m. substantivum, pro eo quod ex arena factum est: sicut
 marmoratū, quod ex marmore. **Saxo. Pol. G. 10. k. Ang. M. 10. f. m. t. J. ut**
Marmor ad f. l. m. t. J. ut. Quæ autem tectorio funda-
 ta arenari & marmorati soliditate sunt. **Vario** de re rustica:
Vbi libravimus de glareæ & calce, arenarum primo conio facio.
Plinius in **Græcia** tectoris cuius arenarum quod dicitur
 sunt, prius in mortario lignei vectibus subigunt. **Arenarum**
 alio nomine **Intotam** vocamus: **Barbari** etiam **Mortarium**: nō
 nulli & **caementum**, sed **perperam**. **Nam** caementi appellatione
 lapides significatur impositi, vel potius lapidum frusta,
 quæ arenato coniunguntur in latius dō cōdimus suo loco.
Area, f. m. sa, sum. **Quod** arena abūdat. **Saxo. Pol. G. 10. k. Ang. M. 10. f. m. t. J. ut**
Gall. Sabliere. Ital. Arenosa. Pol. Pi. k. m. t. Vng. Sandarub. Ang. Sand
pitto. J. Cicero pro **Cluentio**: in arenariis quædam extra
 portam **Elquilinam** productus occiditur. **Vario**: **Neq; lapi-**
cidina, neq; arenaria ad agriculturam pertinent.
Area, f. m. ra, tum. **Quod** arena mixtum est. **Saxo. Pol. G. 10. k. Ang. M. 10. f. m. t. J. ut**
Calx arenatus. Cato De re rustica, cap. 18: **Postea**
caementis minutis & calce arenato, semipedem unum
quodq; corium struito.
Area, f. m. substantivum, pro eo quod ex arena factum est: sicut
 marmoratū, quod ex marmore. **Saxo. Pol. G. 10. k. Ang. M. 10. f. m. t. J. ut**
Marmor ad f. l. m. t. J. ut. Quæ autem tectorio funda-
 ta arenari & marmorati soliditate sunt. **Vario** de re rustica:
Vbi libravimus de glareæ & calce, arenarum primo conio facio.
Plinius in **Græcia** tectoris cuius arenarum quod dicitur
 sunt, prius in mortario lignei vectibus subigunt. **Arenarum**
 alio nomine **Intotam** vocamus: **Barbari** etiam **Mortarium**: nō
 nulli & **caementum**, sed **perperam**. **Nam** caementi appellatione
 lapides significatur impositi, vel potius lapidum frusta,
 quæ arenato coniunguntur in latius dō cōdimus suo loco.
Area, f. m. sa, sum. **Quod** arena abūdat. **Saxo. Pol. G. 10. k. Ang. M. 10. f. m. t. J. ut**
Gall. Sabliere. Ital. Arenosa. Pol. Pi. k. m. t. Vng. Sandarub. Ang. Sand
pitto. J. Cicero pro **Cluentio**: in arenariis quædam extra
 portam **Elquilinam** productus occiditur. **Vario**: **Neq; lapi-**
cidina, neq; arenaria ad agriculturam pertinent.
Area, f. m. ra, tum. **Quod** arena mixtum est. **Saxo. Pol. G. 10. k. Ang. M. 10. f. m. t. J. ut**
Calx arenatus. Cato De re rustica, cap. 18: **Postea**
caementis minutis & calce arenato, semipedem unum
quodq; corium struito.
Area, f. m. substantivum, pro eo quod ex arena factum est: sicut
 marmoratū, quod ex marmore. **Saxo. Pol. G. 10. k. Ang. M. 10. f. m. t. J. ut**
Marmor ad f. l. m. t. J. ut. Quæ autem tectorio funda-
 ta arenari & marmorati soliditate sunt. **Vario** de re rustica:
Vbi libravimus de glareæ & calce, arenarum primo conio facio.
Plinius in **Græcia** tectoris cuius arenarum quod dicitur
 sunt, prius in mortario lignei vectibus subigunt. **Arenarum**
 alio nomine **Intotam** vocamus: **Barbari** etiam **Mortarium**: nō
 nulli & **caementum**, sed **perperam**. **Nam** caementi appellatione
 lapides significatur impositi, vel potius lapidum frusta,
 quæ arenato coniunguntur in latius dō cōdimus suo loco.
Area, f. m. sa, sum. **Quod** arena abūdat. **Saxo. Pol. G. 10. k. Ang. M. 10. f. m. t. J. ut**
Gall. Sabliere. Ital. Arenosa. Pol. Pi. k. m. t. Vng. Sandarub. Ang. Sand
pitto. J. Cicero pro **Cluentio**: in arenariis quædam extra
 portam **Elquilinam** productus occiditur. **Vario**: **Neq; lapi-**
cidina, neq; arenaria ad agriculturam pertinent.
Area, f. m. ra, tum. **Quod** arena mixtum est. **Saxo. Pol. G. 10. k. Ang. M. 10. f. m. t. J. ut**
Calx arenatus. Cato De re rustica, cap. 18: **Postea**
caementis minutis & calce arenato, semipedem unum
quodq; corium struito.
Area, f. m. substantivum, pro eo quod ex arena factum est: sicut
 marmoratū, quod ex marmore. **Saxo. Pol. G. 10. k. Ang. M. 10. f. m. t. J. ut**
Marmor ad f. l. m. t. J. ut. Quæ autem tectorio funda-
 ta arenari & marmorati soliditate sunt. **Vario** de re rustica:
Vbi libravimus de glareæ & calce, arenarum primo conio facio.
Plinius in **Græcia** tectoris cuius arenarum quod dicitur
 sunt, prius in mortario lignei vectibus subigunt. **Arenarum**
 alio nomine **Intotam** vocamus: **Barbari** etiam **Mortarium**: nō
 nulli & **caementum**, sed **perperam**. **Nam** caementi appellatione
 lapides significatur impositi, vel potius lapidum frusta,
 quæ arenato coniunguntur in latius dō cōdimus suo loco.
Area, f. m. sa, sum. **Quod** arena abūdat. **Saxo. Pol. G. 10. k. Ang. M. 10. f. m. t. J. ut**
Gall. Sabliere. Ital. Arenosa. Pol. Pi. k. m. t. Vng. Sandarub. Ang. Sand
pitto. J. Cicero pro **Cluentio**: in arenariis quædam extra
 portam **Elquilinam** productus occiditur. **Vario**: **Neq; lapi-**
cidina, neq; arenaria ad agriculturam pertinent.
Area, f. m. ra, tum. **Quod** arena mixtum est. **Saxo. Pol. G. 10. k. Ang. M. 10. f. m. t. J. ut**
Calx arenatus. Cato De re rustica, cap. 18: **Postea**
caementis minutis & calce arenato, semipedem unum
quodq; corium struito.
Area, f. m. substantivum, pro eo quod ex arena factum est: sicut
 marmoratū, quod ex marmore. **Saxo. Pol. G. 10. k. Ang. M. 10. f. m. t. J. ut**
Marmor ad f. l. m. t. J. ut. Quæ autem tectorio funda-
 ta arenari & marmorati soliditate sunt. **Vario** de re rustica:
Vbi libravimus de glareæ & calce, arenarum primo conio facio.
Plinius in **Græcia** tectoris cuius arenarum quod dicitur
 sunt, prius in mortario lignei vectibus subigunt. **Arenarum**
 alio nomine **Intotam** vocamus: **Barbari** etiam **Mortarium**: nō
 nulli & **caementum**, sed **perperam**. **Nam** caementi appellatione
 lapides significatur impositi, vel potius lapidum frusta,
 quæ arenato coniunguntur in latius dō cōdimus suo loco.
Area, f. m. sa, sum. **Quod** arena abūdat. **Saxo. Pol. G. 10. k. Ang. M. 10. f. m. t. J. ut**
Gall. Sabliere. Ital. Arenosa. Pol. Pi. k. m. t. Vng. Sandarub. Ang. Sand
pitto. J. Cicero pro **Cluentio**: in arenariis quædam extra
 portam **Elquilinam** productus occiditur. **Vario**: **Neq; lapi-**
cidina, neq; arenaria ad agriculturam pertinent.
Area, f. m. ra, tum. **Quod** arena mixtum est. **Saxo. Pol. G. 10. k. Ang. M. 10. f. m. t. J. ut**
Calx arenatus. Cato De re rustica, cap. 18: **Postea**
caementis minutis & calce arenato, semipedem unum
quodq; corium struito.
Area, f. m. substantivum, pro eo quod ex arena factum est: sicut
 marmoratū, quod ex marmore. **Saxo. Pol. G. 10. k. Ang. M. 10. f. m. t. J. ut**
Marmor ad f. l. m. t. J. ut. Quæ autem tectorio funda-
 ta arenari & marmorati soliditate sunt. **Vario** de re rustica:
Vbi libravimus de glareæ & calce, arenarum primo conio facio.
Plinius in **Græcia** tectoris cuius arenarum quod dicitur
 sunt, prius in mortario lignei vectibus subigunt. **Arenarum**
 alio nomine **Intotam** vocamus: **Barbari** etiam **Mortarium**: nō
 nulli & **caementum**, sed **perperam**. **Nam** caementi appellatione
 lapides significatur impositi, vel potius lapidum frusta,
 quæ arenato coniunguntur in latius dō cōdimus suo loco.
Area, f. m. sa, sum. **Quod** arena abūdat. **Saxo. Pol. G. 10. k. Ang. M. 10. f. m. t. J. ut**
Gall. Sabliere. Ital. Arenosa. Pol. Pi. k. m. t. Vng. Sandarub. Ang. Sand
pitto. J. Cicero pro **Cluentio**: in arenariis quædam extra
 portam **Elquilinam** productus occiditur. **Vario**: **Neq; lapi-**
cidina, neq; arenaria ad agriculturam pertinent.
Area, f. m. ra, tum. **Quod** arena mixtum est. **Saxo. Pol. G. 10. k. Ang. M. 10. f. m. t. J. ut**
Calx arenatus. Cato De re rustica, cap. 18: **Postea**
caementis minutis & calce arenato, semipedem unum
quodq; corium struito.
Area, f. m. substantivum, pro eo quod ex arena factum est: sicut
 marmoratū, quod ex marmore. **Saxo. Pol. G. 10. k. Ang. M. 10. f. m. t. J. ut**
Marmor ad f. l. m. t. J. ut. Quæ autem tectorio funda-
 ta arenari & marmorati soliditate sunt. **Vario** de re rustica:
Vbi libravimus de glareæ & calce, arenarum primo conio facio.
Plinius in **Græcia** tectoris cuius arenarum quod dicitur
 sunt, prius in mortario lignei vectibus subigunt. **Arenarum**
 alio nomine **Intotam** vocamus: **Barbari** etiam **Mortarium**: nō
 nulli & **caementum**, sed **perperam**. **Nam** caementi appellatione
 lapides significatur impositi, vel potius lapidum frusta,
 quæ arenato coniunguntur in latius dō cōdimus suo loco.
Area, f. m. sa, sum. **Quod** arena abūdat. **Saxo. Pol. G. 10. k. Ang. M. 10. f. m. t. J. ut**
Gall. Sabliere. Ital. Arenosa. Pol. Pi. k. m. t. Vng. Sandarub. Ang. Sand
pitto. J. Cicero pro **Cluentio**: in arenariis quædam extra
 portam **Elquilinam** productus occiditur. **Vario**: **Neq; lapi-**
cidina, neq; arenaria ad agriculturam pertinent.
Area, f. m. ra, tum. **Quod** arena mixtum est. **Saxo. Pol. G. 10. k. Ang. M. 10. f. m. t. J. ut**
Calx arenatus. Cato De re rustica, cap. 18: **Postea**
caementis minutis & calce arenato, semipedem unum
quodq; corium struito.
Area, f. m. substantivum, pro eo quod ex arena factum est: sicut
 marmoratū, quod ex marmore. **Saxo. Pol. G. 10. k. Ang. M. 10. f. m. t. J. ut**
Marmor ad f. l. m. t. J. ut. Quæ autem tectorio funda-
 ta arenari & marmorati soliditate sunt. **Vario** de re rustica:
Vbi libravimus de glareæ & calce, arenarum primo conio facio.
Plinius in **Græcia** tectoris cuius arenarum quod dicitur
 sunt, prius in mortario lignei vectibus subigunt. **Arenarum**
 alio nomine **Intotam** vocamus: **Barbari** etiam **Mortarium**: nō
 nulli & **caementum**, sed **perperam**. **Nam** caementi appellatione
 lapides significatur impositi, vel potius lapidum frusta,
 quæ arenato coniunguntur in latius dō cōdimus suo loco.
Area, f. m. sa, sum. **Quod** arena abūdat. **Saxo. Pol. G. 10. k. Ang. M. 10. f. m. t. J. ut**
Gall. Sabliere. Ital. Arenosa. Pol. Pi. k. m. t. Vng. Sandarub. Ang. Sand
pitto. J. Cicero pro **Cluentio**: in arenariis quædam extra
 portam **Elquilinam** productus occiditur. **Vario**: **Neq; lapi-**
cidina, neq; arenaria ad agriculturam pertinent.
Area, f. m. ra, tum. **Quod** arena mixtum est. **Saxo. Pol. G. 10. k. Ang. M. 10. f. m. t. J. ut**
Calx arenatus. Cato De re rustica, cap. 18: **Postea**
caementis minutis & calce arenato, semipedem unum
quodq; corium struito.
Area, f. m. substantivum, pro eo quod ex arena factum est: sicut
 marmoratū, quod ex marmore. **Saxo. Pol. G. 10. k. Ang. M. 10. f. m. t. J. ut**
Marmor ad f. l. m. t. J. ut. Quæ autem tectorio funda-
 ta arenari & marmorati soliditate sunt. **Vario** de re rustica:
Vbi libravimus de glareæ & calce, arenarum primo conio facio.
Plinius in **Græcia** tectoris cuius arenarum quod dicitur
 sunt, prius in mortario lignei vectibus subigunt. **Arenarum**
 alio nomine **Intotam** vocamus: **Barbari** etiam **Mortarium**: nō
 nulli & **caementum**, sed **perperam**. **Nam** caementi appellatione
 lapides significatur impositi, vel potius lapidum frusta,
 quæ arenato coniunguntur in latius dō cōdimus suo loco.
Area, f. m. sa, sum. **Quod** arena abūdat. **Saxo. Pol. G. 10. k. Ang. M. 10. f. m. t. J. ut**
Gall. Sabliere. Ital. Arenosa. Pol. Pi. k. m. t. Vng. Sandarub. Ang. Sand
pitto. J. Cicero pro **Cluentio**: in arenariis quædam extra
 portam **Elquilinam** productus occiditur. **Vario**: **Neq; lapi-**
cidina, neq; arenaria ad agriculturam pertinent.
Area, f. m. ra, tum. **Quod** arena mixtum est. **Saxo. Pol. G. 10. k. Ang. M. 10. f. m. t. J. ut**
Calx arenatus. Cato De re rustica, cap. 18: **Postea**
caementis minutis & calce arenato, semipedem unum
quodq; corium struito.
Area, f. m. substantivum, pro eo quod ex arena factum est: sicut
 marmoratū, quod ex marmore. **Saxo. Pol. G. 10. k. Ang. M. 10. f. m. t. J. ut**
Marmor ad f. l. m. t. J. ut. Quæ autem tectorio funda-
 ta arenari & marmorati soliditate sunt. **Vario** de re rustica:
Vbi libravimus de glareæ & calce, arenarum primo conio facio.
Plinius in **Græcia** tectoris cuius arenarum quod dicitur
 sunt, prius in mortario lignei vectibus subigunt. **Arenarum**
 alio nomine **Intotam** vocamus: **Barbari** etiam **Mortarium**: nō
 nulli & **caementum**, sed **perperam**. **Nam** caementi appellatione
 lapides significatur impositi, vel potius lapidum frusta,
 quæ arenato coniunguntur in latius dō cōdimus suo loco.
Area, f. m. sa, sum. **Quod** arena abūdat. **Saxo. Pol. G. 10. k. Ang. M. 10. f. m. t. J. ut**
Gall. Sabliere. Ital. Arenosa. Pol. Pi. k. m. t. Vng. Sandarub. Ang. Sand
pitto. J. Cicero pro **Cluentio**: in arenariis quædam extra
 portam **Elquilinam** productus occiditur. **Vario**: **Neq; lapi-**
cidina, neq; arenaria ad agriculturam pertinent.
Area, f. m. ra, tum. **Quod** arena mixtum est. **Saxo. Pol. G. 10. k. Ang. M. 10. f. m. t. J. ut**
Calx arenatus. Cato De re rustica, cap. 18: **Postea**
caementis minutis & calce arenato, semipedem unum
quodq; corium struito.
Area, f. m. substantivum, pro eo quod ex arena factum est: sicut
 marmoratū, quod ex marmore. **Saxo. Pol. G. 10. k. Ang. M. 10. f. m. t. J. ut**
Marmor ad f. l. m. t. J. ut. Quæ autem tectorio funda-
 ta arenari & marmorati soliditate sunt. **Vario** de re rustica:
Vbi libravimus de glareæ & calce, arenarum primo conio facio.
Plinius in **Græcia** tectoris cuius arenarum quod dicitur
 sunt, prius in mortario lignei vectibus subigunt. **Arenarum**
 alio nomine **Intotam** vocamus: **Barbari** etiam **Mortarium**: nō
 nulli & **caementum**, sed **perperam**. **Nam** caementi appellatione
 lapides significatur impositi, vel potius lapidum frusta,
 quæ arenato coniunguntur in latius dō cōdimus suo loco.
Area, f. m. sa, sum. **Quod** arena abūdat. **Saxo. Pol. G. 10. k. Ang. M. 10. f. m. t. J. ut**
Gall. Sabliere. Ital. Arenosa. Pol. Pi. k. m. t. Vng. Sandarub. Ang. Sand
pitto. J. Cicero pro **Cluentio**: in arenariis quædam extra
 portam **Elquilinam** productus occiditur. **Vario**: **Neq; lapi-**
cidina, neq; arenaria ad agriculturam pertinent.
Area, f. m. ra, tum. **Quod** arena mixtum est. **Saxo. Pol. G. 10. k. Ang. M. 10. f. m. t. J. ut**
Calx arenatus. Cato De re rustica, cap. 18: **Postea**
caementis minutis & calce arenato, semipedem unum
quodq; corium struito.
Area, f. m. substantivum, pro eo quod ex arena factum est: sicut
 marmoratū, quod ex marmore. **Saxo. Pol. G. 10. k. Ang. M. 10. f. m. t. J. ut**
Marmor ad f. l. m. t. J. ut. Quæ autem tectorio funda-
 ta arenari & marmorati soliditate sunt. **Vario** de re rustica:
Vbi libravimus de glareæ & calce, arenarum primo conio facio.
Plinius in **Græcia** tectoris cuius arenarum quod dicitur
 sunt, prius in mortario lignei vectibus subigunt. **Arenarum**
 alio nomine **Intotam** vocamus: **Barbari** etiam **Mortarium**: nō
 nulli & **caementum**, sed **perperam**. **Nam** caementi appellatione
 lapides significatur impositi, vel potius lapidum frusta,
 quæ arenato coniunguntur in latius dō cōdimus suo loco.
Area, f. m. sa, sum. **Quod** arena abūdat. **Saxo. Pol. G. 10. k. Ang. M. 10. f. m. t. J. ut**
Gall. Sabliere. Ital. Arenosa. Pol. Pi. k. m. t. Vng. Sandarub. Ang. Sand
pitto. J. Cicero pro **Cluentio**: in arenariis quædam extra
 portam **Elquilinam** productus occiditur. **Vario**: **Neq; lapi-**
cidina, neq; arenaria ad agriculturam pertinent.
Area, f. m. ra, tum. **Quod** arena mixtum est. **Saxo. Pol. G. 10. k. Ang. M. 10. f. m. t. J. ut**
Calx arenatus. Cato De re rustica, cap. 18: **Postea**
caementis minutis & calce arenato, semipedem unum
quodq; corium struito.
Area, f. m. substantivum, pro eo quod ex arena factum est: sicut
 marmoratū, quod ex marmore. **Saxo. Pol. G. 10. k. Ang. M. 10. f. m. t. J. ut**
Marmor ad f. l. m. t. J. ut. Quæ autem tectorio funda-
 ta arenari

sum argentofum. Plin. lib. 33. cap. 5. Ita ferruminatur aurum quod argentofum vocant.

Argentum dicitur, ubi foditur argentum, quam Argenti minam vocamus. [Argenti dicitur, ubi foditur argentum, quam Argenti minam vocamus.] Gal. Mine d'argent. Ital. Minerio d'argento. Ger. Silbergrub. Hisp. Minerio de donde sacan plata. Pol. Gara srebro biera. Vng. Ezüstbánya. Ang. Silver mine. Plin. lib. 33. cap. 6. Odor ex argentifodinis inimicus est omnibus animalibus, sed maxime canibus.

Argentum vivum, n. l. Genus est metalli liquidi, argentum colore, fluida vero consistentia aquam referens: unde & nomen accepit. [Argentum vivum, n. l. Genus est metalli liquidi, argentum colore, fluida vero consistentia aquam referens: unde & nomen accepit.] Aristoteles dicitur hoc est, fusile, seu liquidum argentum vocat. [Argentum vivum, n. l. Genus est metalli liquidi, argentum colore, fluida vero consistentia aquam referens: unde & nomen accepit.] Gall. Vis argent. Ital. Argento vivo. Ger. Quecksilber. Hisp. Azogue. Pol. Zine srebro. Vng. Kénesz. Ang. Quick silver. Huius dux sunt species, Nativum, seu fossile, & Factitium, quod ex minio excoquitur. Vitruviusque Hydrargyros Dioscoridi dicitur. Plinius Hydrargyron ab argento vivo distinguit, quod fossile est & nativum, Argentum vivum, quod ex minio purgatur, Hydrargyron appellat. Sic enim habet libro 3. cap. 3. Aes inaurari argento vivo, aut certe hydrargyro legitimum erat. Vtrique species pestilentem exhalat odorem, auramque planè exitialem.

Argentum in dictione ARGYRANCHE. Argentum, [argyros. Ital. Vento di maestro. Ger. Der Westwind von der See. Belg. Westwind. West. Ang. The North west wind.] Ventus flans ab occasu æstivo, qui à Latinis Conus & Caurus dicitur. Plin. lib. 2. cap. 47. Ab occasu æquinoctiali Favonius, ab occasu solstitiali Corus: Zephyron & Argenteus vocant.

Argilla, s. p. Terra tenax, qua figuli utuntur ad faciendâ vasa. [Argilla, s. p. Terra tenax, qua figuli utuntur ad faciendâ vasa.] [Argilla, s. p. Terra tenax, qua figuli utuntur ad faciendâ vasa.] Gall. Argille. Ital. Creta, terra. Ger. Weich erde. Hisp. barro de arcilla. Pol. Glin. Vng. Agyag. Ang. Pottery clay. Cicero in Pis. Quid esset hic homulus ex argilla & luto factus Epicureus? Horat. Epist. idoneus arti Cui libet, & argilla quidvis imitatur. Sunt qui vnicuique scribant, quod etiam convenire videtur cum Græca origine: contra tamen usus obtinuit.

Argillæ, a. um. Quod ex argilla est, aut quod tenax est in modum argillæ. [Argillæ, a. um. Quod ex argilla est, aut quod tenax est in modum argillæ.] Gall. Chose d'argille, ou glaise. Ger. Das aus dem stein ist leimig. Hisp. Cosa de materia de barro. Pol. Ciement. Vng. Agyagol valo. Ang. Of pottery clay. Plinius libro 17. capite 7. Est enim alba terra, rufa, columbina, argillacea.

Argillolus, a. um. Abundans argilla. [Argillolus, a. um. Abundans argilla.] Gall. Argillous. Ital. Abundante di creta. Ger. Das leimichtig oder leimig. Hisp. Llens de barro. Pol. Glinpł. Vng. Agyagot. Ang. Full of pottery clay. Plinius lib. 2. cap. 4. Sertus nec pinguis vult nec argillolus locus. Colles argillolus. Columel. Olea maxime collibus ficis, & argillolis gaudet.

Argion, Capillus Veneris, apud Dioscorid. lib. 4. cap. 157.

Argyros, Lincolius vel Mercurialis, apud Diosc. lib. 4. cap. 201.

Argus, adverbialiter in loco. Plin. lib. 26. Argus etiam olea ducere dicitur.

Argo, generis feminini, s. p. Prima navis fuisse creditur, qua Iason, cum flore juventutis Græciæ, Colchida navigavit, velusq; aureum, à Medea adjutus, in Græciam reportavit. Volunt autem hanc navem Argo appellatam ab Argo architecto, de quo Hæcclus: - ad charum Tritonia devolat Argum. Mollit hunc puppim juber, & demittere ferro Robora. Diodorus à veocitate dictam putat: nam Argus inter cætera figebat velocem. Alii ab Argivis, qui in ea veñti fuerunt, manant appellatam. Quod sentire videtur Cicero lib. 1. Tusculan. quæquam autem ea angustias, per quas penetravit ea, quæ etiam nominata Argo: quia Argivi in ea delecti viri veñti, petebant pellem inauratam arietis. Est & Argo, lignum celeste, quod & Navis appellatur. Omur pridie Idus Martii.

Argo, s. p. Dicitur hinc heroës illi, qui cum Iason in Colchida profecti sunt, numero amplius quinquaginta: ex quibus præcipui fuerunt Castor & Pollux, Telamon, Orpheus, Hercules, & Hylas puer. Sic ego ominati à navi qua navigaverunt. De his Orpheus lib. 1. & Apollonius in Catal. heroû, & Hæcclus Argon.

Argo, arguis, argui, argutum, n. t. Accuso, reprehendo. [Argo, arguis, argui, argutum, n. t. Accuso, reprehendo.] Gall. Reprimen. Ital. Impunita, riprendere, accusare. Germ. Schelten. Hisp. Redarguir y reprimen. Pol. Karze, strasac, zaprawnie. Vng. Megszólom. Ang. To accuse, to rebuke. Et genitivo sapius, quam ablativo jungitur. Curtius: Orfincem modò avantiæ, interdum & defectio-

nis arguebat. Plaut. in Amphit. Et eccum video, qui me miseram arguit stupri de decore. Si vero id quo quis arguitur non exprimitur, accusativum tantum habet. Laet. lib. 3. Tui ergo te liberi arguunt. Interdum idem significat quod ostenderit. Virg. 4. Aeneid. Degeneres animos timor arguit. Aliquando in discrimen vocare. Festus: Argutum in: id est, in discrimen vocari. Huius composita sunt, Coarguo, & Redarguo. Sciendum est, quod licet Arguo, Argutum supinum faciat, ex quo Argutus, participium tamen futuri temporis est Arguturus. Salustius lib. 2. histor. Quos adversum multum ex Bithynia volentes occurrere, falsum nuntium arguturi. Nam, ut docet Priscianus, quædam sunt verba in utrumque supinum formantia, quorum participia futuri terminant in iturus, & verbalia in ito, ut argutum, arguturus: Tutum, tuturus: Sputum, sputurus: Plutum, pluiturus, pluitio.

Argutus, ta, tam, participium passivum ab Arguo, Accusatus, reprehensus. [Argutus, ta, tam, participium passivum ab Arguo, Accusatus, reprehensus.] Plautus in Pseud. Argutus malorum facinorum. Quandoque est nomen, idem significans quod subtilis & acutus. [Argutus, ta, tam, participium passivum ab Arguo, Accusatus, reprehensus.] Gall. Subtil, ingénieux. Ital. Arguto, sottile. Ger. Beschaffen, Spitzsinnig, oder schlaug. Belg. Listig, Subtel, Schat. Hisp. Arguto, ingenioso. Pol. Dowcipny, mkeintny. Vng. Megszólom. Ang. Subtil, witty, ingenious. Plin. in Epistol. Vitæstem jam dudum, nec videret argutior, nisi propoluisse omnes angulos tecum epistola circumire. Interdum significat canorus, resonans, & arguta hirundo, & arguti homines, qui multum & celeriter loquuntur. Virgil. Aegl. 9. argutos interstrepere ante olores. Interdum exilis, brevis, acutus. Idem lib. 5. Geor. Argutumque caput, brevis alvus, obelag, terga.

Argute, adverbium, Subtiliter, acute. Cicero pro Cæcili. Si mihi acute arguteque responderis. Idem de Orat. De rebus difficillimis argutissime disputatis.

Argutissimè, [Pol. Subtilni, finka. Vng. Igényes, szeszesseny. J. Gell. lib. 11. cap. 5. Super qua re Phavorinus subtilissime, argutissimeque decem libros composuit.

Argutulus, [Pol. Subtilni, finka. Vng. Igényes, szeszesseny. J. Gell. lib. 11. cap. 5. Super qua re Phavorinus subtilissime, argutissimeque decem libros composuit.] Diminutivum ad contemptum derivatum, & non blandiendi causa, ut Homunculus, & Homulus.

Argute, tiam, Dicuntur acute & maliciose dicta vel facta. [Argute, tiam, Dicuntur acute & maliciose dicta vel facta.] Gall. Subtil, et finess, subtiliter. Ital. Arguto, sottile. Ger. Schlaug, listig, oder schlaug. Belg. Dochtig, spijvinnich, oder scherpinnich. Hisp. Grietas finca, o malicia. Pol. Wmystka, mkeintny. Vng. Okos ravasig. Ang. Subtil and witty sayings or sayings, peartie sayings. Plaut. in Mostel. Exi à culina, sis foris maligita. Qui mihi inter patinas exhibes argutas. Cicero. Sed nihil est quod illi non assequantur suis argutis.

Argutilla, diminutivum. Gell. lib. 2. cap. 7. Argutilla quippe hæc siveola atque inanis est. [Argutilla, diminutivum. Gell. lib. 2. cap. 7. Argutilla quippe hæc siveola atque inanis est.] Ital. Argutia, sottilezza. Ger. Schlaug, listig, oder schlaug. Belg. Dochtig, spijvinnich, oder scherpinnich. Hisp. Grietas finca, o malicia. Pol. Wmystka, mkeintny. Vng. Okos ravasig. Ang. Subtil and witty sayings or sayings, peartie sayings. Plaut. in Mostel. Exi à culina, sis foris maligita. Qui mihi inter patinas exhibes argutas. Cicero. Sed nihil est quod illi non assequantur suis argutis.

Argutior, tior, pro. prod. depon. ab Argutus sic, & significat procaciter loquor, recte Nonio. [Argutior, tior, pro. prod. depon. ab Argutus sic, & significat procaciter loquor, recte Nonio.] Gall. Laster, prop subtilitatem arguti. Ital. Parlare argutamente. Germ. list und spijvinnich, oder scherpinnich. Belg. listig, spijvinnich, oder scherpinnich. Hisp. Parlar argutamente. Pol. Mowca, mkeintny, subtilnie swiercne. Vng. Okos ravasig. Ang. list and peartie. Navius: Quandoque ad ludos venit, alii quum tacerent, totum diem argutatur, quasi cicada. Est & argutari, subtilire. Trinius in Fulonia, ut citat idem Nonius: Terra hæc est nova, quasi ubi talis solitus argutari, pedibus cretam dum compeccis, vestimentaque lavas.

Arguto, as, s. p. Propertius: Illa mihi totis argutat noctibus ignesque est, argute abijcit.

Argutatio, s. t. Streptus. [Argutatio, s. t. Streptus.] Gall. Laster, prop subtilitatem arguti. Ital. Parlare argutamente. Germ. list und spijvinnich, oder scherpinnich. Belg. listig, spijvinnich, oder scherpinnich. Hisp. Parlar argutamente. Pol. Mowca, mkeintny, subtilnie swiercne. Vng. Okos ravasig. Ang. list and peartie. Navius: Quandoque ad ludos venit, alii quum tacerent, totum diem argutatur, quasi cicada. Est & argutari, subtilire. Trinius in Fulonia, ut citat idem Nonius: Terra hæc est nova, quasi ubi talis solitus argutari, pedibus cretam dum compeccis, vestimentaque lavas.

Argutator, oris, verbale. [Argutator, oris, verbale.] Gall. Laster, prop subtilitatem arguti. Ital. Parlare argutamente. Germ. list und spijvinnich, oder scherpinnich. Belg. listig, spijvinnich, oder scherpinnich. Hisp. Parlar argutamente. Pol. Mowca, mkeintny, subtilnie swiercne. Vng. Okos ravasig. Ang. list and peartie. Navius: Quandoque ad ludos venit, alii quum tacerent, totum diem argutatur, quasi cicada. Est & argutari, subtilire. Trinius in Fulonia, ut citat idem Nonius: Terra hæc est nova, quasi ubi talis solitus argutari, pedibus cretam dum compeccis, vestimentaque lavas.

Argutum, n. t. [Argutum, n. t.] Gall. Reprimen. Ital. Impunita, riprendere, accusare. Germ. Schelten. Hisp. Redarguir y reprimen. Pol. Karze, strasac, zaprawnie. Vng. Megszólom. Ang. To accuse, to rebuke. Et genitivo sapius, quam ablativo jungitur. Curtius: Orfincem modò avantiæ, interdum & defectio-

flans, [Argutum, n. t.] Gall. Reprimen. Ital. Impunita, riprendere, accusare. Germ. Schelten. Hisp. Redarguir y reprimen. Pol. Karze, strasac, zaprawnie. Vng. Megszólom. Ang. To accuse, to rebuke. Et genitivo sapius, quam ablativo jungitur. Curtius: Orfincem modò avantiæ, interdum & defectio-

flans, [Argutum, n. t.] Gall. Reprimen. Ital. Impunita, riprendere, accusare. Germ. Schelten. Hisp. Redarguir y reprimen. Pol. Karze, strasac, zaprawnie. Vng. Megszólom. Ang. To accuse, to rebuke. Et genitivo sapius, quam ablativo jungitur. Curtius: Orfincem modò avantiæ, interdum & defectio-

stans, qua colligitur aliud per aliud, & quæ quod est dubium, per id quod dubium non est, confirmat. Sumitur interdum etiã pro materia, quæ aliquo in opere tractatur: quam Græci *ὑποθέσις* vocant. Cicero. Quoniam nullum scribendi argumentum mihi relictum. Sic dicimus Argumentum Comædiæ, quod Græci *Προβόλον* vocant: id est, summam totius Comædiæ, paucis verbis expressam. Interdum pro conjectura. Idem in Catil. Scitissima argumenta atq; iudicia sceleris. Idem 2. Verina: Quæ res pertinet nobis argumento iudicioq; patefacta est. Item pro sententia ab Arguo, pro demonstratio. Cicero lib. 2. Offic. Tabulæ verò novæ quid habent argumenti, nisi ut emas mea pecunia fundum? Argumentum præterea pro ingenioso artificio ponitur. Idem 6. Veri. Ex chore diligentissime perfecta erant ædificia in valvis. Sic alibi legitur Argumenta totorum, & Argumentosa opera, pro ingeniosis.

Argumentum, est facta res, quæ tamen fieri potuit. Cic. de Invent. 1. Argumentum est probabile inventum ad faciendum fidem. Idem de Part.

Argumentum est ratio quæ rei dubiæ facit fidem. [Pol. Demod. Vng. *Értefeg.*] Cic. in Top. Ad probandû duplex est subjecta Oratori materies: una rerum earum quas non excogitat Orator, sed in re proposita ratione tractatur: ut tabulæ, testimonia, pacta, conventa, questiones, leges, senatusconsulta, res iudicatæ, decreta, responsa, & reliquæ quæ sunt, quæ non ab Oratore prætereuntur, sed ad Oratorem à causa atq; à reis deferuntur. Altera est quæ tota in disputatione & argumentatione Oratoris collocata est. Cicero in Orat. 1. Propriæ notæ argumentû quod nunquam aliter fit, certumq; declarat, ut fumus ignem. Cicero in Part.

Argumentalis, Adiectiv. [It. *argomentale*. Pol. *Do wochny*. Vng. *Értefeg*.] Acon. Pedian. in Divinat. Narratione in exordio multo admiratur hæc reprehensione, sed non recte. Est enim argumentalis narratio ad præteritam divisionem.

Argumentosus, adverb. d. p. argumentis ostendo vel probo, argumentis persequor. [It. *argomentoso*. Pol. *Do wochny*.] Cic. in Top. Ad probandû duplex est subjecta Oratori materies: una rerum earum quas non excogitat Orator, sed in re proposita ratione tractatur: ut tabulæ, testimonia, pacta, conventa, questiones, leges, senatusconsulta, res iudicatæ, decreta, responsa, & reliquæ quæ sunt, quæ non ab Oratore prætereuntur, sed ad Oratorem à causa atq; à reis deferuntur. Altera est quæ tota in disputatione & argumentatione Oratoris collocata est. Cicero in Orat. 1. Propriæ notæ argumentû quod nunquam aliter fit, certumq; declarat, ut fumus ignem. Cicero in Part.

Argumentandi, duo sunt genera: quorum alterum ad finem directè spectat, alterum se inflectit ad motum. Dirigitur, quum proponit aliquid quod probare, sumptisq; ea, quibus monstratur: atq; his confirmatis, ad propositum se referat, atque conclusit. Illa autem altera argumentatio, quasi retrò & contrâ prius sumit quæ vult, eaq; confirmat. Deinde id quod proponendum fuit per motus animis facit ad extremum.

Argumentatio, est rei propositæ, per argumenta probatio. [It. *argomentazione*. Pol. *Do wochny*.] Cicero in Top. Ad probandû duplex est subjecta Oratori materies: una rerum earum quas non excogitat Orator, sed in re proposita ratione tractatur: ut tabulæ, testimonia, pacta, conventa, questiones, leges, senatusconsulta, res iudicatæ, decreta, responsa, & reliquæ quæ sunt, quæ non ab Oratore prætereuntur, sed ad Oratorem à causa atq; à reis deferuntur. Altera est quæ tota in disputatione & argumentatione Oratoris collocata est. Cicero in Orat. 1. Propriæ notæ argumentû quod nunquam aliter fit, certumq; declarat, ut fumus ignem. Cicero in Part.

Argumentationis vitia. Ipsum autem genus argumentationis vitiosum his de causis ostenditur. Si autem in ipso vitium erit, aut si non ad id quod intenditur, ac commodabitur. Atque in ipso vitium erit, si omnino totum falsum erit, si commune, si vulgare, si leve, si remotum, si mala definitio, si controversum, si perspicuum, si non concessum, si turpe, si offensivum, si contrarium, si inconstans, si adversum. Adversum est quod ipsi causæ aliqua ex parte officit, ut si quis hostium vim & copias, & felicitatem auget, quum ad pugnam milites horretur. Commune est, quod nihilo magis ab adversariis quam à nobis facit. Contrarium est, quod contra ea dicitur, quæ ita, qui ad ducem, fecerunt: ut si quis apud Alexandrum Macedonem, contra aliquem urbem expugnatorem diceret, nihil esse crudelius, quam urbem diruere, quum ipse Alexander Thebas diruisset. Controversum est, in quo ad dubium demonstrandum dubia causæ adferunt. Definitionem malam vide in litera D suo ordine. Falsum est, in quo perspicuum mendacium est. Inconstans, quod ab eodem de eadem re diversè dicitur: ut si quis dixerit qui virtutem habeat, cum nullius rei ad bene vivendum indigere: neget potest si bona valetudine posse bene vivere: aut se amico adesse propter benevolentiam, sperare tamen aliquid comodi ad se perventurum. Leve est, quod aut post tempus dicitur: aut perspicue rem turpè leviter tegere vult defensione. Non concessum est,

quum id quod agitur in controversia est: ut si quis quum Virilem accuset, in hoc maxime comoretur, indignum esse ab homine ignavissimo virum fortissimum, Ajacem necatû. Offensivum est, quod eorum qui audiunt, voluntatem lædit: ut si quis apud equites Romanos cupidus iudicandi Cæpionis legem iudicariam laudet. Perspicuum est, de quo non est controversia, ut si quis quum Orestem accuset, planè faciat ab eo mure esse occisam. Remotum est, quod ultra quam satis est peccare, Turpe, quod aut eo loco in quo dicitur, aut eo homine qui dicit, aut eo tempore quo dicitur, aut his qui audiunt, aut ea de re qua agitur, indignè propter inhonestam rem videtur. Vulgare est quod in aliam quocq; rem non probabilem, si bene concessum sit, transferri possit. Cic. 1. de Invent.

Argumentosus, falsum. Quod est factum magno argumento: hoc est, artificio. [It. *argomentoso*. Pol. *Do wochny*.] Cicero in Top. Ad probandû duplex est subjecta Oratori materies: una rerum earum quas non excogitat Orator, sed in re proposita ratione tractatur: ut tabulæ, testimonia, pacta, conventa, questiones, leges, senatusconsulta, res iudicatæ, decreta, responsa, & reliquæ quæ sunt, quæ non ab Oratore prætereuntur, sed ad Oratorem à causa atq; à reis deferuntur. Altera est quæ tota in disputatione & argumentatione Oratoris collocata est. Cicero in Orat. 1. Propriæ notæ argumentû quod nunquam aliter fit, certumq; declarat, ut fumus ignem. Cicero in Part.

Argyranche, es. f. [It. *argentea*. Pol. *Do wochny*.] Cicero in Top. Ad probandû duplex est subjecta Oratori materies: una rerum earum quas non excogitat Orator, sed in re proposita ratione tractatur: ut tabulæ, testimonia, pacta, conventa, questiones, leges, senatusconsulta, res iudicatæ, decreta, responsa, & reliquæ quæ sunt, quæ non ab Oratore prætereuntur, sed ad Oratorem à causa atq; à reis deferuntur. Altera est quæ tota in disputatione & argumentatione Oratoris collocata est. Cicero in Orat. 1. Propriæ notæ argumentû quod nunquam aliter fit, certumq; declarat, ut fumus ignem. Cicero in Part.

Argyrologus, m. f. [It. *argenteo*. Pol. *Do wochny*.] Cicero in Top. Ad probandû duplex est subjecta Oratori materies: una rerum earum quas non excogitat Orator, sed in re proposita ratione tractatur: ut tabulæ, testimonia, pacta, conventa, questiones, leges, senatusconsulta, res iudicatæ, decreta, responsa, & reliquæ quæ sunt, quæ non ab Oratore prætereuntur, sed ad Oratorem à causa atq; à reis deferuntur. Altera est quæ tota in disputatione & argumentatione Oratoris collocata est. Cicero in Orat. 1. Propriæ notæ argumentû quod nunquam aliter fit, certumq; declarat, ut fumus ignem. Cicero in Part.

Argyrognomones, [It. *argenteo*. Pol. *Do wochny*.] Cicero in Top. Ad probandû duplex est subjecta Oratori materies: una rerum earum quas non excogitat Orator, sed in re proposita ratione tractatur: ut tabulæ, testimonia, pacta, conventa, questiones, leges, senatusconsulta, res iudicatæ, decreta, responsa, & reliquæ quæ sunt, quæ non ab Oratore prætereuntur, sed ad Oratorem à causa atq; à reis deferuntur. Altera est quæ tota in disputatione & argumentatione Oratoris collocata est. Cicero in Orat. 1. Propriæ notæ argumentû quod nunquam aliter fit, certumq; declarat, ut fumus ignem. Cicero in Part.

Argyrodamas, m. f. [It. *argenteo*. Pol. *Do wochny*.] Cicero in Top. Ad probandû duplex est subjecta Oratori materies: una rerum earum quas non excogitat Orator, sed in re proposita ratione tractatur: ut tabulæ, testimonia, pacta, conventa, questiones, leges, senatusconsulta, res iudicatæ, decreta, responsa, & reliquæ quæ sunt, quæ non ab Oratore prætereuntur, sed ad Oratorem à causa atq; à reis deferuntur. Altera est quæ tota in disputatione & argumentatione Oratoris collocata est. Cicero in Orat. 1. Propriæ notæ argumentû quod nunquam aliter fit, certumq; declarat, ut fumus ignem. Cicero in Part.

ARGARI
 Argarum, m. f. [It. *argenteo*. Pol. *Do wochny*.] Cicero in Top. Ad probandû duplex est subjecta Oratori materies: una rerum earum quas non excogitat Orator, sed in re proposita ratione tractatur: ut tabulæ, testimonia, pacta, conventa, questiones, leges, senatusconsulta, res iudicatæ, decreta, responsa, & reliquæ quæ sunt, quæ non ab Oratore prætereuntur, sed ad Oratorem à causa atq; à reis deferuntur. Altera est quæ tota in disputatione & argumentatione Oratoris collocata est. Cicero in Orat. 1. Propriæ notæ argumentû quod nunquam aliter fit, certumq; declarat, ut fumus ignem. Cicero in Part.

ingit. Vng. Vis fo. Ang. An plantayne, or maybred. Latinè, Lingua agni, vulgo Plantago dicitur: apud enim Græci agnam dicunt, ἄγνην linguam. Hæc alio nomine dicitur Heptapleuron: id est, habens septem costas: nam in folio ejus sunt septem costæ. Sunt enim septem nervi instar costarum animalium. Vide Ruell. lib. 1. cap. 20. & lib. 2. cap. 58.

Aro, aras, n. p. Aratro profcindo. [ארון charifch, ארוא. Gall. Arre, labourer la terre. Ital. Arare. Ger. Eeten das fnd / su adter gebn. Belg. Arre / adter. Hisp. Arar y labrar la tierra. Pol. Orze. Vng. Szarok. Ang. To till the plough, to husband the ground.] Plinius in arando magno opere servandum est Catonis oraculum. Quid est primum? Agrum bene colere. Quid secundum? Bene arare. Quid tertium? Stercorare. Alienum arare fundum, ἀνοτρως ἀγρου ἀρῶν, proverbialiter metaphora dictum est pro eo, quod alienum est agere negotium, aut cum alienis uxoribus habere rem. Plaut. Fundum alienum arat incultum, familiarem deserit: id est, alienas mulieres subagitat, uxorem suam deserit. Composita hujus verbi sunt, Dearo, Exaro, Peraro, Inaro, & Sudaro.

Aro, aras, n. p. Aratro profcindo. [ארון charifch, ארוא. Gall. Labourer la terre. Ital. Arare. Ger. Das eren, die zu adter fabung. Belg. Dattening / die ering / pteoginge. Hisp. Arrella obra de labrar la tierra. Pol. Orzow. Vng. Szarok. Ang. Tilling, ploughing.] Plinius lib. 1. cap. 20. Aratione per transversum iterata, uicino sequitur. Circa arationem citraque sementem, quæ circa operam nostram casu nobis eveniunt. ἀνοτρως ἀρῶν, ut condegere dicunt Græci. Nonnunquam sumitur pro ipso arvo, seu agro cytho. Nam (ut rectè inquit Valla) nomina quæ positionem habent in io, latius significare solent: nec adionem modò, sed rem etiam & corpus significant. Cicero 5. Ver. Quum dederint Apronio quod poposcit, relinquunt arationes, relinquunt larem familiarum suam? Plin. lib. 27. cap. 1. Natus in arationibus.

Aro, aras, n. p. Aratro profcindo. [ארון charifch, ארוא. Gall. Labourer la terre. Ital. Arare. Ger. Das eren, die zu adter fabung. Belg. Dattening / die ering / pteoginge. Hisp. Arrella obra de labrar la tierra. Pol. Orzow. Vng. Szarok. Ang. Tilling, ploughing.] Plinius in Trucul. Male vorit res pecunias mihi apud vos: nunc vicissim volo habere arationem pro copia apud vos. A. Non arvis hic, qui arari solent, sed patens est ager.

Aro, aras, n. p. Aratro profcindo. [ארון charifch, ארוא. Gall. Labourer la terre. Ital. Arare. Ger. Das eren, die zu adter fabung. Belg. Dattening / die ering / pteoginge. Hisp. Arrella obra de labrar la tierra. Pol. Orzow. Vng. Szarok. Ang. Tilling, ploughing.] Et sumitur tam pro bove, quam pro homine bovem ducente. Plin. lib. 18. cap. 19. Arator nili incurvus prævaricatur. Quod proverbii speciem habet: præcipit enim Plinius ut arator arvom primum rectis sulcis profcindat, mox & obliquis subigat. Id fieri vix potest, nisi toto corpore incumbat labori, unde & Virgilio dictus est curvus arator. Cæterum prævaricari est à recto sulco divertere. Conveniet igitur in negotium, quod absq; magis sudoribus peragi non potest.

Aro, aras, n. p. Aratro profcindo. [ארון charifch, ארוא. Gall. Labourer la terre. Ital. Arare. Ger. Das eren, die zu adter fabung. Belg. Dattening / die ering / pteoginge. Hisp. Arrella obra de labrar la tierra. Pol. Orzow. Vng. Szarok. Ang. Tilling, ploughing.] Quod arari potest. ἀρῶν. Plin. lib. 17. cap. 1. Costru in Byzantio Africa illum centena & quinquagelima huge fertile campus, nullis, quò licetis est, arabis tauris. Aro, aras, n. p. Aratro profcindo. [ארון charifch, ארוא. Gall. Labourer la terre. Ital. Arare. Ger. Das eren, die zu adter fabung. Belg. Dattening / die ering / pteoginge. Hisp. Arrella obra de labrar la tierra. Pol. Orzow. Vng. Szarok. Ang. Tilling, ploughing.] Significat autem legetes jam natas rursus arando profcindo, quod impinguan di causa fit. Plin. lib. 18. cap. 20. At illa melle duplicata docuerunt quod nunc vocant arrare: id est, arare, ut credo tunc dictum. Hoc fit vel incipiente calamo, quò um his dina vel terna emiserit folia.

Aro, aras, n. p. Aratro profcindo. [ארון charifch, ארוא. Gall. Labourer la terre. Ital. Arare. Ger. Das eren, die zu adter fabung. Belg. Dattening / die ering / pteoginge. Hisp. Arrella obra de labrar la tierra. Pol. Orzow. Vng. Szarok. Ang. Tilling, ploughing.] Instrumentum quo aratur. [ארון charifch, ארוא. Gall. Vne charrou, vne arrou. Ital. Aratro. Ger. Em pflug. Belg. Em pflug. Hisp. Arada para arar. Pol. Pług. Vng. Eke. Ang. A plough.] dictum ab Aro verbo, sicut à Lavo Lavacrum, & à Simulo Simulacrum. Virgil. Aeneid. & tetram centum vertebat aratris. Aratrum inducere, moris fuit Romanis quum ut beam aliquam evenisset, ut eam funditus deleterent. Hinc Horat. lib. 1. Ite alius nobis ulumq; sterere caule Cur penitent fauiditas, imprime- reque muris. Hostile aratrum, Modest. lib. 21. quib. mod. usufr. amiet. Si usufructus civitati legeret, & aratrum in eam inducatur, civitas esse desinit. Ex Lexico Horomani.

Aromata, n. f. [Αρωματισμός. Germ. Gewürz / specere. Belg. Specer. Ita. Ang. Spices, or spicer, pepper, nutmeg, &c.] Sunt quæ vulgò spicem dicuntur, vel alia etiam odoramenta. Columella libro 11. cap. 20. Deinde quum videbitur mediocriter calore defru- tum, reliqua aromata confusa, & vibrata paulatim insperges. Aromaticus, a, um, adject. [Αρωματικός. Ang. Which smellth of harts the smell of spices.] Odorem habens aromaticum.

Aromatopola, [Αρωματιστής. Gall. Especier, vendeur de drogues. Ital. Aromatico spiciale. Ger. Ein Würstlicher / der gewürz vñ specereum vertaufft / ein pulverträmmer. Hisp. Especiero. Pol. Kuchnia kramarz. Vng. Parikás, fűszes / szam aralo. Ang. A seller of spices, a grocer, a spicer.] Qui aromata vendit, quem nos Aromaticarium dicimus.

Aromatites, ἀρωματιστής. Gemma, quæ in Arabia gignitur: ita dicta, quòd myrrha odore habeat. Plin. lib. 17. cap. 10. Aromatites & ipsa in Arabia traditur gigni: sed & in Aegypto circa Pisas, ubiq; lapidosa, & myrrha colosis & odoris, ob hoc regis frequentata. Est etiam Aromatites, vinum aromatibus conditum. [Ang. Hippocras wine.] Plin. lib. 14. cap. 13. Laetissima erant apud pnticos vina myrrha odore condita. Ideo quidam aromatite delectatos maxime credunt. Hoc vini genus quo pacto confici soleat, docet Diosc. lib. 3.

Aron, [Άρον. Ger. Schlangenkraut.] Herba est è bulbosò genere, teste Plin. lib. 19. cap. 3. scilicet proximum amplitudine, foliis lapathi, caule recto duorum cubitorum, baculi crassitudine, radice mollioris naturæ, quæ & cruda editur. Folia quoq; ejus in aceto decocta manduntur. Officina corrupto, ut solent, nomine larum appellant. Quidam ex vulgo Pedem rursu: alii Serpentariam minorem vocant.

Aromen, sempervivum, apud Dioscor. lib. 4. cap. 91.

Arquatus, a, um, sive Arcuatus, adjectivum ab Arcus. Dicitur quicquid arcus figuram ullo modo imitatur. [Αρκατός. Gall. Courbe en forme d arc, courbe. Ital. Incurvato. Ger. Gebogen / gekrümmt. Hisp. Arcaudo, corchabado. Pol. Scygi by lak, noblak nabi long. Vng. Hargya, hargyot. Ang. Curved or bowed like a bow, curved, made archwise.] Ovid. 11. Metamorph. Dixit, & arquato voluit curvamine signans. Vnde opera illa quibus aqua duci solet. Arquata dicuntur, quòd multis arcibus & quibus distantibus fulciantur. Arquatus morbus est, quem regiu nominant, sic dictus à colore caelestis arcus, què poëta him vocat. Nā Antiqui per Q. Arquus scribebant, quòd nos per C. arcus. Celsus lib. 3. cap. 14. Arcus notus est in oribus, quem interdum arquatu, interdù regiu nominant. Plin. lib. 2. cap. 14. Vario regium cognominatu morbum arquatum tradit, quoniam curterur multo. Regius autem dicitur, ut ait Ovid. Mollior excellat quoniam curesur in aula. Dicuntur etiam Arquati, quòs Græci ἄρκατος vocant, quòd videntibus oculis arqui caelestis colorem imitentur. Et dicimus Arquatum pecus, quòd morbo icterico: id est, regio laborat. Columell. lib. 7. Siliā aratro tempore non minima pernicies, pomone depellitur humanæ veteris urina, quæ ipsa remedio est etiam pecori arquato.

Arquites, Dicebant antiqui arcu præstantes: quòs nunc sagittarios vocant. [Αρκαίτες. Gall. Archers. Ital. Saggiatori, arcieri. Ger. Bogenschiessen. Hisp. Archeros, flecheros. Pol. Koccy. Vng. Lyak, kocz, lyak vras. Ang. Archer, shooter.] Vide supè in dictione Arcus.

Arreptitius, Qui à demone rapitur, qui etiam Abreptitius dicitur. [Αρρεπτικός. Veteres Arreptitium dicebant larvatum, quasi à larva arreptum. Perotus.

Arthabax, & Arthabo, onis, pen. corr. Id quod dari solet ad consumationem contractus. [Αρθάβαξ. Gall. Arcei, douer à Dieu. Ital. Arta, caparra. Ger. Ein Hastigett / ein Vorterspfing. Belg. Een Gootpenning. Hisp. Señal de compra. Pol. Wzrostowa kta, zaliczenie, zapłatwa / szty. Vng. Záró / szty, mltó, pinze. Ang. Earned money at a bargain making.] Plin. lib. 23. cap. 1. Argumento est consuetudo vulgi, ad spoliacionem etiam in annulo existente, tracta ab eo tempore quo nondù erat artha velocior. Arthabo, inquit Varro, Pecunia est sic data ut reliquò red datur. Aliquando idem quod pignus. Terent. in Heaut. Reliquit filiam adolefcentulam. Ea relicta huic arthabo est, pro illo argento. Hinc Artho, thas, à quo Subartho, quòd est artho facto. Ambrosius: Annulo suo subartha v me Dominus meus. Est præterea oppidù Arabiæ. Sūt & qui scribūt sine aspiratione, Arthā: id est, quod datur in emptione & venditione, in testimoniu vel signu venditionis. Sūt & arthæ spoliatio, quas utriusq; spoliatus & spoliatus mutuo dant in signu contrahendi matrimonii.

Arrestare, [Germ. Verhuten / arretieren.] Vulgò est aliquem, vel sua bona per mandatum iudicis imp. dire, ne moveatur à loco, donec conquirenti respondeat. Antiquam profcquestio: verbum quoq; Barbarum est.

Arri deo, es, n. f. Ridendo applaudo, vel ista lætiam ostendo. [Αρριδεω. Gall. Ridere / seffo. Ger. Notach / seffo. Ital. Ridere / seffo. Hisp. Reír / seffo. Pol. Wytycham / seffo. Vng. Reír / seffo. Ang. To laugh, or smile upon.] Cic. de Somn. Scipio. Hic lenner amicus Scipio. Accipitur & pro placeo, lè. In Attico: Inhibere illud tuum, quòd valde mihi auferat, vehementer displicet.

Arrio, onis, Rufus, applausus. Autor ad Heren.

Arriose, nis, [Vng. Arriose, unnió.] Seneca Epist. 27. lib. 3. Suafit illi Sarcellius Quadratus, stultorù diuitù adrosor, & quòd se quitur

quitur arrior, & quod duobus his ad junctum est, derisor, ut Grammaticos haberet analectas.

Arrigo, is, penult. corrept. arrex, arrectum, arrigere. Ex ad & rego copositum, Erigo. [אריגון] hekim ירי אריגון. Gal. Dresser en haut. Ital. Arri. Ger. Aufrecht. ten/auffrecht. Hisp. Enbollar la caida. Pol. Podnosze, nachkladam. Vng. Felmereszen, felbuzas. Ang. To lift up, to apply the wynd to my thing. Virgilius 10. Aeneid. Comasque arrexit. Arrigere aliquem, sive alicujus animum, per metaphoram. Salut. Eos non paulo Marius oratione sua arrexerat. Arrigere aures. Terent. in Andria: Arrige aures Pamphile. Virgil. Aeneid. 1: arrectisque auribus altans. Plautus Rud. Sui mihi hic sermone arrexit aures. Vnde proverbii loco a Drogeniano refertur, Auribus arrectis, ut ab iudice. Quadrat in illos, qui sicuter atque avidè auscultant quae dicantur, aut expectant, quid dicendum sit.

Arrectus, Participium. Virg. 4. Aeneid. Arrectaque horrore comm. [אריגון] hekim ירי אריגון. Gal. Dresser en haut. Ital. Dir. Ger. Aufgerichtet/auffgerichtet. Hisp. Enbollar la caida. Pol. Podnosze, nachkladam. Vng. Felmereszen, felbuzas. Ang. To lift up, which stands even lifted up.

Arrectarius, adjectivum a participio Arrectus. [אריגון] hekim ירי אריגון. Ang. Lifest up, which stands even up. Quod est arrectum. Ut arrectarius in cratio parere, qui arrectus est, sicut Transversarius, qui in transversum ponitur. Vitruv. lib. 2. cap. 8. Etiam qui sunt in tectoria operibus, nmas in ijs faciunt arrectarium & transversarium dispositione.

Arripio, is, act. 1. Ad me rapio, attingo, apprehendo, per vim adduco. [אריפון] chataph ירי אריפון. Gal. Empinguer rudemur, rair & presure soudana. Ital. Tor per forza. Germ. Ergreifen/Ergriffen. Hisp. Arrebatar. Pol. Porwam. Vng. Elragdom. Ang. To rippe and pluck or draw to me through force. Cicero in Cato. Non cani, no ruga repente autoritatem arripere possunt, sed honeste acta superior atas fructus capit autoritatis extremos. Idem pro Sext. Qui cognomen sibi ex aliorum imaginibus arripuit Idem 2. de Natur. deor. Quae apud Xenophontem Socrates, unde anonom arripuimus. Liv. libro 1. Tum Tarquinius, necessitate jam cogete, ultima aude teipse multo & viribus validior, medium arripit, elatumq; e Curia, in inferiorem partem per gradus deiecit. Interdū ponitur pro subito evado. Plautus in Curculione: Vix me foras arripui. Aliquando pro celeriter evado. Virgil. 2. Aeneid. Hanc arripe velis.

Arrodo, dis, pen. prod. arrosi, Rodo, circurodo. [ארוסון] hahil salib. arar arrosi, ca arrosi. Gal. Rouger à l'entour. Ital. Rodere acuto. Ger. Wegagen/widagen. Hisp. Mucha roerò en derredar. Pol. Okrasz, ar gladzam, arrosiem. Vng. Elragom. Ang. To gnaw on. Plinius libro 11. capite 30. Semina arrosa condunt formicae ne rursus in fruges exeat e terra. Arrodere Rem publicam, per translationem. Cicero pro Sestio: Quoniam id etiam fatum civitatis fuit, ut illa ex veptreculis extracta nitidula Remp. niteretur arro dere.

Arrogo, as, penult. corrept. act. p. Assumo, vendico, plus satis mihi tribuo. [ארוגון] nafa ירי ארוגון. Gal. S' arribuor. Ital. Attribuisi/tribuo. Ger. Ihm selbs jammessen/zu vut ihm selbs jushenden. Belg. Id nome aen me id schree me seve toe. Hisp. Attribuye se a atribuye a si lo que me tiene. Pol. Przypisze, przypisze sobie. Vng. Magannak tulajdonstem. Ang. To attribute much, to him self, to clayme. Huic opponitur Derogo. Cicero pro Sextio Roscio. No enim tantum mihi derogo (tametsi nihil arrogo) ut te copiosius putem, quam me, posse dicere. Hieronymus in Prologo Efdra: Interrogant Hebraeos, & ipsis autoribus translationi meae vel arroget vel derogent fidem. Cic. 7. Phil. Ego itaq; pacis (ut ita dicā) alumnus, qui quantuscunq; sum (nihil enim mihi arrogo) sine pace civili certe no fuisset. Ponitur aliquando pro adopto & filium facio. [ארוגון] lakich liben, arrovuans. Gall. Adopter & prendre à fil. Ital. Adottare uno per figliuolo. Ger. Emen jnn tind es haufgenossen aufnehmen. Hisp. Adoptar al emancipado. Pol. Za dzecie przywzio. Vng. Vianma fogadom, hozzam vefben. Ang. To adopte or take for his jone. Hinc fit arrogatio, quae est quum quis voluntate & iussa populi asciscit sibi in locum filii eum, qui sui juris erat. Dicitur autem arrogatio, quod e populus rogabatur vellere eum qui arrogandus erat ita filium iure legesq; esse adoptantis, atq; si ex eo & eius matrefam. natus esset, & praeterea is qui arrogabatur. Vide Gell. lib. 5. cap. 19.

Arrogans, Qui sibi temerè atq; insolenter tribuit quae in se no sunt, insolens. [ארוגון] hekim ירי ארוגון. Gall. Arrogant, presumption, outrecuide. Ital. Arrogante, presumpzione. Germ. Vermessen der vut auf ihm selbs battet ston. Hisp. soberbia, El que se atribuye lo que ni tiene ni merece. Pol. Hardy, jasbit sibi przypisziacy. Vng. Hifalkodot, kesely. Ang. Arrogant, presumption, prydesull. Caesar 3. bell. Civ. Statuerat enim hos prius iudicio populi debere restitui, quam suo beneficio videri receptos: ne aut ingra-

tus in ferenda gratia, aut arrogans in praeiudicio populi beneficio videretur. Arist. in Ethicis: Arrogans praecleara, & ea quae non sunt, & maiora quam insint, sibi fingit. Dilemulator vero aut inesse sibi negat, aut imminuit.

Arrogantia, Vitium est, quum sibi aliquis in fortuna aut animi bonis plus tribuit, quam oportebat. Superbia, insolentia. [ארוגון] hekim ירי ארוגון. Gall. Arrogance, presumption, outrecuide. Ital. Arrogantia, presumpzione. Ger. Vermessenheit, vbermuthigheit. Hisp. Presumcion y soberbia. Pol. Gornosc, niesz, pniekosc ofobie roznosimim, vper na ysmislic. Vng. Hifalkodot, kesely. Ang. Arrogator, presumption, pryde, daymng much to him self. Caesar 3. bell. Civ. Accidisse igitur his, quod plerunq; hominibus nimia pertinacia atq; arrogancia accidere solet, ut eorum currant, & id cupidissime petant, quod paulo ante contempserint. Est autem arrogancia ferè idem quod superbia: hoc tamen inter est, quod superbia ex divitiis oritur, arrogantia autem in paupertate esse potest. Vide infra vocem Superbia.

Arrogantia, Superbia: [ארוגון] hekim ירי ארוגון. Gall. Arrogantia, presumption, outrecuide. Ital. Arrogantia, presumpzione. Germ. Vermessenheit, vbermuthigheit. Hisp. Presumcion y soberbia. Pol. Gornosc, niesz, pniekosc ofobie roznosimim, vper na ysmislic. Vng. Hifalkodot, kesely. Ang. Arrogator, presumption, pryde, daymng much to him self. Caesar 3. bell. Civ. Accidisse igitur his, quod plerunq; hominibus nimia pertinacia atq; arrogancia accidere solet, ut eorum currant, & id cupidissime petant, quod paulo ante contempserint. Est autem arrogancia ferè idem quod superbia: hoc tamen inter est, quod superbia ex divitiis oritur, arrogantia autem in paupertate esse potest. Vide infra vocem Superbia.

Arrhostema, aris n. vel Arrhostia, [ארוסטמה] hekim ירי ארוסטמה. Gall. Maladie. Ital. Malattia. Ger. Krankheit. Hisp. Enfermedad. Pol. Choroba, nemoc. Vng. beteges. Ang. sickness. Plurè agrotatio, ab arhostis, agrotio. Arrhostos, arhostis, arhostus. Cic. 4. Tusc. Deinde arrogationes, quae appellantur a hoc eis arhostis, hisq; item opposita contraria offensiones.

Arrugia, x, pen. corr. Cuniculus subterraneus, ex quo effoditur aurum. [ארוגיא] hekim ירי ארוגיא. Gall. Mine d'or, lieu son creu d'or. Ital. Fossa donde si cava l'oro. Germ. Goldgrub. Hisp. Mina de donde se saca el oro. Pol. Gora zlota. Vngar. Banya, arany banya. Ang. Goldmine. Vide Plin. lib. 33. cap. 4.

Artes, it. [ארוסון] hekim ירי ארוסון. Gall. Art science, ma stier, iudicium. Ital. & Hisp. Arte. Ger. Kunst. Belg. En vusta. Pol. Nauka, kunst. Vng. Mestersz. Ang. craft or art, mofertion, a trade of lining. Multipliciter dicitur. Na quod est ars, quae in speculatione tantum consistit, ut Astrologia: & haec Theoreticè id est, speculativa dicitur, nullū exigēs actū, sed ipso rei, cuius studium habet, intellectu contenta. Quaedam in agendo, quae actu perficiuntur: & Practicè id est, activa dicitur, ut solatio. Quaedam in effectu, quae operis, quod oculis subsistunt, consummationem ad se finem accipit, qualis est pictura: & haec de finitur. Ars, est recta ratio rerum faciendarum. Dicitur autem ars de re: id est, a virtute, quam Graeci univrsusque scientiam vocant. Est etiam Ars, quae consistit ex praecipitum collectione, ab Arcto, star, quod arctis praecipitum est angustis & brevibus concludatur, ut est Ars Servin, Ars Donan, Ars Prisciani. Ars etiam alluria, sive sit in virtute, sive in vicio, dicitur, quia quis non facile falli, sed magis alios fallere potest, quae Graecè quoque dicitur vixx. Virgil. 2. Aeneid. doli instructus & arte Pelagis. Ab Ars sunt composita locra, Solers, Artifex, & diminutivū Articula, vixxon, vixxon. Caput artis est decere, quid facias, quo utitur. Quinti. lib. Institut. Orator. 11. Id usurpare licebit non solum ubi quid fiet parum decorè, verum etiam quum negabimus quibuslibet quidvis esse decorum. Duodecim artium, de disquisitio, appellabant callidum, veritatem, versipellen, vasum de vasis institutum doli. In dolo figuralem artem discernere, & nihil iniquitatis paraturo. De us qui protinus maximis in rebus artificii sui capiunt experimentum, quum paulatim a monitis ad summa proficisci conveniat. Neq; enim figulus statim a dolo: id est, vase maximo artem auipicatur. sed a pulvis quibusdam vasculis, in quibus non sit grave dispendium, si quid secus accidar. Quam quisque noverit artem, in hac se exerceat. Locus est Cicero's Tusc. Quasi lib. 1. quo admo-nemur, ut quarum rerum sumus periti, in his duntaxat disputandis tractandisq; versemur: quarum verò sumus rudet, eas doctioribus concedamus, neque professionem alienam nobis vindicemus, neque in mellem alienam mittamus saltem, oves futores ultra crepidam iudicemus. Ars ipse inopie potius est moralibus, & melius arrogans sibi adferunt vixxon: hoc est, vni cum confugium in egestate est ars. Simile huic est, Artem quavis alie terra, & vixxon nōtate yōna vixxon. Quo significatum est, certissimum vianicum esse eruditionem aut artificium aliquod.

Ars, est similitum comprehensionum congeries, quae ad finem quandam vitæ commodum referri possunt. Vel sic: Ars est comprehensionum similitum adjectio, quae ad finem unum referantur, Galen. de Definit.

Ars, eorum rerum est, quae sciuntur, Cic. 2. de Orat. Ars medica, ab Hippocr. in lib. de Arte, sic definitur, medicinam

huc nomine appellante, ut sit quæ à morbis & ægritudinibus

Artemisa, t. p. herba insignis, absinthii modo fructuosa,

Artemon, monis, pen. corr. [Artemon, Germ. Ein ganang eines

Arteria, t. p. Vena vitalis, seu semita in qua est vitalis spiritus.

Articulus, t. p. Quod arte factum est.

Artificiosus, adverbium. Artificiosus, cui opponitur

Articulus, ramus canceri.

Articulatio, glichon vel pulegion apud Diosc. lib. 3. cap. 24.

Articulus, t. p. Quod arte factum est.

i Artocypus,

Gall. De canna. Ital. Di canna. Ger. Das von dem Rohr. Hisp. Casa de canna. Pol. Zetrzypni wozynny. Vng. Nád hely, nád. Ang. Of a reede, made of a cane.] Plin. lib. 10. cap. 29: Ad-
 dita in transversas labias, fronde arundinea. Scipioni arun-
 dineo inniti, apud Hebræos in proverbio fuisse videtur. Reg.
 cap. 18. l. 2. cap. 36. Ezechiel. cap. 29: De eo qui spes suas figit
 in eis, qui non solum non possunt esse p[ro]sidio, verum etiam
 nocent delinquo. Siquidem arundineus scipio nō modō nō
 sustinet inuicentem, verum etiam manū penetrat ac vuln[er]at.
 Arundinē dicitur, a, um, similis arundini: [αρουδιος]. Gallicē,
 semblable à une canne ou roseau. Italicē, Casa che ha forma di canna.
 Germanicē, Enm Roh g[ra]d. Hispanicē, Casa semejante a la
 canna. Polon. Trzypni podobny. Vng. Nád hely. Angl. Lyke
 a reede, lyke a cane.] ut Folium arundinaceum. Plin. lib. 18. cap.
 7: framentis folium arundinaceum, fabæ rotundum, & ma-
 gis leguminum parū.
 Arundinērum, pen. prod. n. f. Locus arundinibus abundans.
 [αρουδιος]. Gall. Le lieu où croissent cannes ou roseaux. Ital. Lago de
 canna. Ger. Ein Ort da viel Rohr wächst. Hisp. El canchal, lago de cañas.
 Pol. Głowy obłotki trzypni.
 Vng. Nád hely. Ang. A place where reedes grow or cane.] Sicut Sali-
 dum & Olivetum dicimus, pro locis in quibus magna est co-
 pia salicū, & olearum. Plin. lib. 10. cap. 32: Minores halcyo-
 nes in arundinetis canunt.
 Arundinē, a, um, adject. Abundans arundinibus. [αρουδιος]. Gall.
 Lieu de roseaux ou de cannes. Ital. Lago di canne. Germ.
 Ein Ort da viel Rohr ist. Hisp. Llano de cañas. Pol. Trzypni.
 Vng. Nád hely. Ang. Full of reedes or cane.] Catal. Que-
 que de canna, Canchal que arundino sum Colis.
 Arundinē, a, um, adject. Ferens arundines. [αρουδιος]. German.
 Das von Rohr wech. Vng. Nád hely. Ang. That beareth or bring-
 eth reedes or cane.] Ovid. 3. Fast. Tybris arundinetum medio ca-
 pit exaltat alveo.
 Arundinē, a, um, adject. Ferens arundines. [αρουδιος]. Gall. Lieu de
 roseaux. Ital. Lago di canne. Germ. Ein Ort da viel Rohr ist.
 Hisp. Llano de cañas. Pol. Trzypni. Vng. Nád hely. Ang. Full of
 reedes or cane.]
 Arum, n. s. ad Arando dictum, Ager aratus, necdum satus,
 qui tamen semini datur. [αρουδιος]. Gall. Champ,
 labouré, terre labourée, semée ou à semer. Ital. Campo. Ger. Ein Feld da
 schon in dem Samen gestet ist. Belg. Ein bouwte oft aderevte oft ene.
 Hisp. Campo que se labra y siembra. Pol. Rolia wogotowana. Vng.
 Vár. Ang. A field seld, sowed field, land sowed to be sown.] Varr.
 1. de Re rust. cap. 39: Arum, quod aratum, nec satum est. Sa-
 lum. Quia Numidæ pabulo pecoris magis, quam arvo studēt.
 Pro eodem etiam dicitur Ager arvus. Plaut. Truc. Nos ar-
 vus hic qui arari solet. Sed pascuus est ager.
 Aruales fratres, Vide in PROPRIS.
 Arx, f. s. Ab arce, quia arceat id est, prohibet hostes accedere
 castellum. [αρουδιος]. Gall. Forteresse, cha-
 teau de défense, haute tour. Ital. Fortezza, castello, difesa. German.
 Befestigung, Burg. Belg. Ein Stet oft Castell. Hispan.
 Fortaleza, yguera, a alcazar de ciudad. Pol. Zamek, twierdza. Vng.
 Vár. Ang. A castle, a fortress, a high tower.] Est enim locus urbis
 in monte sive natura munitus. Inde etiam summities mon-
 tum & cuiuscunque altitudinis, ex quibus faciliè possunt de-
 pellere hostes, Arces dicuntur. Vel (ut Solinus inquit) ab Arca-
 didibus dicta est Arx, qui munitissimos quosq; colles sub Evan-
 dro tenuerunt. Virg. 2. Aeneid. Quo res summa loco Pantheu?
 quam prendimus arcem? Cic. in Paradox. Hoc opus in apertū
 ut profectus, nihil postulo: non enim est tale, ut in arce poni
 possit, quasi illa Minerva Phidias sed tantum ut ex eadē officina
 exire appareat. Translatè hac voce utimur quā utilissimū
 ac validissimū praesidium significamus. Cic. in Verr. act. 6.
 Idem ad vos privatim, iudices confugit, utitur hac lege qua
 iudicium est cōmuni arce sociorum. Rursus in eadem: Hic lo-
 cus est igitur unus quod perfugiant, hic portus, hęc arx, hęc ara
 sanctorum. Idem pro Rosc. Comed. Idem pro Sylla. Idem in
 Epist. Fam. ad Lentul. quod erat in causa praecipuum, arcem
 vocat. Non potuit, inquit, magis in arcem causæ illius invade-
 re. Arce ex cloaca facere, proverbialiter dicuntur, qui rem
 hominēve nihil laudibus magnificis attollūt. Cic. pro Cn.
 Plancio: Nunc venio ad illud extremum quod dixisti, dum
 Plancio in m[er]itum verbis extollerem, me arce ex cloaca
 facere, lapidem è sepulchro venerari pro Deo, neque enim in-
 fidiam periculum ullum neque mortis fuisse. In cuius ver-
 bis & illud proverbii figuram habet, lapidem è sepulchro ven-
 erari pro Deo, quod tum lo cum habet quum aliquem lauda-
 mus & extollimus qui laude dignus non est.

Arx, f. s. Ab arce, quia arceat id est, prohibet hostes accedere
 castellum. [αρουδιος]. Gall. Forteresse, cha-
 teau de défense, haute tour. Ital. Fortezza, castello, difesa. German.
 Befestigung, Burg. Belg. Ein Stet oft Castell. Hispan.
 Fortaleza, yguera, a alcazar de ciudad. Pol. Zamek, twierdza. Vng.
 Vár. Ang. A castle, a fortress, a high tower.] Est enim locus urbis
 in monte sive natura munitus. Inde etiam summities mon-
 tum & cuiuscunque altitudinis, ex quibus faciliè possunt de-
 pellere hostes, Arces dicuntur. Vel (ut Solinus inquit) ab Arca-
 didibus dicta est Arx, qui munitissimos quosq; colles sub Evan-
 dro tenuerunt. Virg. 2. Aeneid. Quo res summa loco Pantheu?
 quam prendimus arcem? Cic. in Paradox. Hoc opus in apertū
 ut profectus, nihil postulo: non enim est tale, ut in arce poni
 possit, quasi illa Minerva Phidias sed tantum ut ex eadē officina
 exire appareat. Translatè hac voce utimur quā utilissimū
 ac validissimū praesidium significamus. Cic. in Verr. act. 6.
 Idem ad vos privatim, iudices confugit, utitur hac lege qua
 iudicium est cōmuni arce sociorum. Rursus in eadem: Hic lo-
 cus est igitur unus quod perfugiant, hic portus, hęc arx, hęc ara
 sanctorum. Idem pro Rosc. Comed. Idem pro Sylla. Idem in
 Epist. Fam. ad Lentul. quod erat in causa praecipuum, arcem
 vocat. Non potuit, inquit, magis in arcem causæ illius invade-
 re. Arce ex cloaca facere, proverbialiter dicuntur, qui rem
 hominēve nihil laudibus magnificis attollūt. Cic. pro Cn.
 Plancio: Nunc venio ad illud extremum quod dixisti, dum
 Plancio in m[er]itum verbis extollerem, me arce ex cloaca
 facere, lapidem è sepulchro venerari pro Deo, neque enim in-
 fidiam periculum ullum neque mortis fuisse. In cuius ver-
 bis & illud proverbii figuram habet, lapidem è sepulchro ven-
 erari pro Deo, quod tum lo cum habet quum aliquem lauda-
 mus & extollimus qui laude dignus non est.

AS. TT. in notis antiquorum, à supra tecto. ASL. à sua lege
 fecit. A. S. à suis.
 As, m. s. Libra. [αρουδιος]. Mina. Germ. Ein
 Pfund. Vn. Garas, p[er]ne. An. A pound weight.] Mina à nostris, in-
 terpositione i, licet ex nonaginta sex drachmis conficit,
 sive duodecim uncis. Vnciam verò ab uno dicitur 27-

As, m. s. Libra. [αρουδιος]. Mina. Germ. Ein
 Pfund. Vn. Garas, p[er]ne. An. A pound weight.] Mina à nostris, in-
 terpositione i, licet ex nonaginta sex drachmis conficit,
 sive duodecim uncis. Vnciam verò ab uno dicitur 27-

